

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๕/๒๕๖๑

วันพฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑

อ.พ. ๔๘/๒๕๖๑

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งออกจากราชการไปแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๕๓/๑)

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันปรากฏปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างบทบัญญัติของกฎหมาย ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรม และไม่เสมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้ว นอกจากนี้ ยังมีปัญหา ความแตกต่างระหว่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนกับกฎหมาย ขององค์กรตรวจสอบการทุจริต ซึ่งทำให้การดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการ ที่ถูกองค์กรตรวจสอบการทุจริตชี้มูลความผิดหลังออกจากราชการแล้วในบางกรณี ไม่อาจดำเนินการ ตามฐานความผิดที่ชี้มูลได้ ดังนั้น สมควรให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ซึ่งออกจากราชการ เป็นมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต อันจะเป็นกลไกหนึ่ง ที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๔ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ซึ่งมีกรณีที่มีการกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาไว้ก่อนออกจากราชการ ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ ถ้าเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาภายหลังจากที่ออกจากราชการ ถ้าเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาภายหลังจากที่ออกจากราชการแล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งสามารถดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ นั้น จะต้องลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษแล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

๒. กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๑)

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.^{*}

๑. สามารถขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลให้สัมฤทธิ์ผล โดยสามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้ แม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้ว

๒. การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้ว มีความเป็นธรรม เสมอภาค และเป็นมาตรฐานเดียวกันกับหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทอื่นที่พ้นจากราชการไปแล้ว

๓. การกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาในการดำเนินการทางวินัย แบ่งการวิเคราะห์เป็นสองกรณี กรณีมีการกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาเริ่มต้นในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้วให้ยาวนานขึ้นกว่าเดิม ย่อมทำให้ส่วนราชการสามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษผู้กระทำความผิดซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการสร้างเชื่อมั่นในระบบราชการไทยให้แก่ประชาชนและสังคม

กรณีมีการกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาสิ้นสุดในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว นอกจากจะเป็นธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหาในการเข้าถึงพยานหลักฐานสำหรับใช้ต่อสู้คดี และผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรอคอยการดำเนินการที่ไม่มีระยะเวลาสิ้นสุดแล้ว ยังมีผลให้ส่วนราชการไม่ต้องรับภาระเกินความจำเป็น ทั้งในแง่บุคลากรและงบประมาณที่จะต้องเข้าไปในการสอบสวนวินัยที่ยาวนานเกินสมควร อันจะเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมและป้องปรามพฤติกรรม การทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ และประหยัดงบประมาณของส่วนราชการเพื่อนำไปใช้พัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ ได้

^{*} หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist), รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

จากการตรวจสอบกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ ได้ทำการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง แล้ว (ดังปรากฏอยู่ในส่วนข้อมูล
ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. หัวข้อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
หน้า - ๑ - ถึง - ๘ -)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อให้
สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ
วงงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณา
ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กันยายน ๒๕๖๑

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางจินดา ศรีเพ็งแก้ว	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวจิตรگان เจียรตระกูล	วิทยากรชำนาญการ
นางสิริกันย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาล น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางกาญจนา ผลาชีวะ	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑
หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.....	๕
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	
- การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	-๑-
- หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)	-๙-
- บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	-๒๕-
- การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	-๒๖-
- ความเป็นมาของวินัยและการรักษาวินัยของบุคลากรมหาวิทยาลัย	-๒๙-
- บทคัดย่องานวิจัยเรื่องปัญหาทางกฎหมายการดำเนินการทางวินัยพนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑	-๓๓-
- ลักษณะพิเศษของสถาบันอุดมศึกษาที่แตกต่างไปจากส่วนราชการโดยทั่วไป	-๔๔-

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ (๑)
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๗๖๑
 ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ร่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการ
 ทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลในราชการ
 ฝ่ายพลเรือน จำนวน ๕ ฉบับ กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๒๙)
- : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๓๑)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
รัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๓๕)
- : รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ก่อนเสนอร่างกฎหมายต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี) (๓๗)
- : สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณา
โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๕๕)
- : การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๕๙)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งออกจากราชการไปแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๕๓/๑)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันปรากฏปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่เสมอภาค ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้ว นอกจากนี้ ยังมีปัญหาความแตกต่าง ระหว่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนกับกฎหมายขององค์กร ตรวจสอบการทุจริต ซึ่งทำให้การดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการที่ถูกองค์กร ตรวจสอบการทุจริตชี้มูลความผิดหลังออกจากราชการแล้วในบางกรณี ไม่อาจดำเนินการตามฐานความผิด

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ที่ชี้มูลได้ ดังนั้น สมควรให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ซึ่งออกจากราชการเป็นมาตรฐานเดียวกัน และสอดคล้องกับกฎหมายขององค์การตรวจสอบการทุจริต อันจะเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้การป้องกัน และปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา

๔. บทจำกัดสิทธิและเสรีภาพ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตาม พระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ซึ่งมีกรณีที่มี การกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาไว้ก่อนออกจากราชการ ให้ดำเนินการ ทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่ วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ ถ้าเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหา คดีอาญาภายหลังจากที่ออกจากราชการ ถ้าเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

หรือต้องหาคดีอาญาภายหลังจากที่ออกจากราชการแล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ เว้นแต่ กรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งสามารถดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ นั้น จะต้องลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่ยังออกจากราชการไปแล้ว เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการ ทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษา ถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือองค์กร ตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการ อันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการ ได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหา ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบ ของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่า ในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจ ดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา หลังจากที่ยังรับราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดออกจากราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจ ดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษ

ภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง จะต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การ พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัย มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนกรดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย ดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัย ถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวน พิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ”

๖.๒ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิด ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๑)

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“มาตรา ๕๓/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษ แก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ”

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
กับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับ มาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>	

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗	ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้อง กับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งพ้นจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย อาจถูกดำเนินการทางวินัยเพราะมีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากราชการได้ แต่ต้องดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตาม</p> <p>มาตรา ๑๗</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ได้ซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องพินาศก่อนออกจากราชการว่า</p>	<p>เพื่อให้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งออกจากราชการไปแล้ว เป็นมาตรฐานเดียวกันกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ อันจะเป็นกลไกหนึ่งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีการบูรณะระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยที่ชัดเจน เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ต้อออกจากราชการไปแล้วในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อต่อสู้ข้อกล่าวหา</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิด ลหุโทษ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่ กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้เสมือนว่า ผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปี นับแต่วันที่มีผู้นั้นออกจากราชการ</p> <p>กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้อง คดีอาญาหรือต้องหากติอาญา หลังจากที่ยังข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษาผู้ได้ออกจากราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจ ดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจาก ราชการ โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่ วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปี นับแต่วันที่มีผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิด ที่ปรากฏชัดแจ้งตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง จะต้องสั่งลงโทษ ภายในสามปีนับแต่วันที่มีผู้นั้นออกจากราชการ</p> <p>ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษทางวินัยหรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการ ทางวินัย มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการ ดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจ ดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายใน สองปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุด หรือมีมติ แล้วแต่กรณี</p>		

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้น กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบัน อุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗</p> <p>“มาตรา ๕๓/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีมติชี้มูลความผิด ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจาก ราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษ แก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี</p> <p>การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่า ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดังต่อไปนี้</p> <p>ผู้รับสนองพระราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิด สามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลา การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๕๓</p>
---	---	---

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*

๑. สรุปความจำเป็นในการตรากฎหมาย

โดยที่ปัจจุบันปรากฏปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่เสมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้ว นอกจากนี้ยังมีปัญหาความแตกต่างระหว่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต ซึ่งทำให้การดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการที่ถูกองค์กรตรวจสอบการทุจริตชี้มูลความผิดหลังจากราชการไปแล้วในบางกรณีไม่อาจดำเนินการตามฐานความผิดที่ชี้มูลได้ ดังนั้น สมควรให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ซึ่งออกจากราชการเป็นมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต อันจะเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น^๑

๒. สรุปการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องก่อนเสนอร่างกฎหมายต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้มีการแสดงความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้^๒

* เรียบเรียงโดย นางสาวจิตรกาน เจียรตระกูล วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๑ บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

^๒ รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ดูภาคผนวกหน้า (๓๗)-(๕๘))

๒.๑ วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ก่อนเสนอร่างกฎหมายต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี) จำนวน ๒ ช่องทาง ดังนี้

ช่องทางที่ ๑ การจัดประชุมหารือระหว่างผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน องค์กรตรวจสอบ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

ช่องทางที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) www.ocsc.go.th เว็บไซต์กฎหมายไทย www.lawamendment.go.th

๒.๑.๒ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑ ช่องทาง คือ ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา www.mua.go.th

๒.๒ จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้จัดประชุมหารือระหว่างผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน องค์กรตรวจสอบ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ การจัดประชุมในระดับเจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการดำเนินการทางวินัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

ครั้งที่ ๒ การจัดประชุมในระดับกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

(การประชุมทั้งสองครั้งเป็นการระดมความคิดเห็นเพื่อนำไปจัดทำหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้พ้นจากราชการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในหลักเกณฑ์ดังกล่าวและมีมติให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลในราชการฝ่ายพลเรือนดำเนินการแก้ไขกฎหมายของตนให้มีความสอดคล้องกันตามหลักการดังกล่าว จึงมีการจัดประชุมในครั้งที่ ๓)

ครั้งที่ ๓ การจัดประชุมในระดับเจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการดำเนินการทางวินัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

๒.๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการเห็นชอบตามผลการประชุมข้อ ๒.๒.๑ (ครั้งที่ ๓) โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) www.ocsc.go.th เว็บไซต์กฎหมายไทย www.lawamendment.go.th จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รวมระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น ๑๖ วัน

๒.๒.๓ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา www.mua.go.th หัวข้อ “การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมาย” ระหว่างวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ รวมระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น ๓๒ วัน

๒.๓ พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๓.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้จัดประชุมหารือระหว่างผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน องค์กรตรวจสอบ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ ครั้ง มีพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

ครั้งที่ ๑ การจัดประชุมในระดับเจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการดำเนินการทางวินัยขององค์กรกลางการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ ห้องประชุม ๒ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) จังหวัดนนทบุรี กลุ่มเป้าหมาย คือ เจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการดำเนินการทางวินัยขององค์กรกลางการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ครั้งที่ ๒ การจัดประชุมในระดับกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ ห้องประชุม ๓๓๑๐ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) จังหวัดนนทบุรี กลุ่มเป้าหมาย คือ กรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(การประชุมทั้งสองครั้งเป็นการระดมความคิดเห็นเพื่อนำไปจัดทำหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้พ้นจากราชการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในหลักเกณฑ์ดังกล่าวและมีมติให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลในราชการฝ่ายพลเรือนดำเนินการแก้ไขกฎหมายของตนให้มีความสอดคล้องกันตามหลักการดังกล่าว จึงมีการจัดประชุมในครั้งที่ ๓)

ครั้งที่ ๓ การจัดประชุมในระดับเจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการดำเนินการทางวินัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ ห้องประชุม ๒ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) จังหวัดนนทบุรี กลุ่มเป้าหมาย คือ กรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๒ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) www.ocsc.go.th เว็บไซต์กฎหมายไทย www.lawamendment.go.th โดยมีกลุ่มเป้าหมายร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ ได้แก่ ประชาชน ข้าราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๓ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา www.mua.go.th หัวข้อ “การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมาย” โดยมีกลุ่มเป้าหมายร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ ได้แก่ ประชาชน ข้าราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒.๔ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

๒.๔.๑ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างฯ ที่เสนอแก้ไข) (ก่อนเสนอร่างกฎหมายต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)

ประเด็นมาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งพ้นจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนหรือหลังพ้นจากราชการว่าขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

การดำเนินการทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด ให้ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษตามที่มีมติชี้มูลความผิดโดยไม่นำเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ที่พ้นจากราชการมาใช้บังคับ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยหรือมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษใหม่ ภายในสามปี นับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำวินิจฉัยถึงที่สุด หรือมีมติ แล้วแต่กรณี

ในกรณีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

๒.๔.๒ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณาโดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)

ประเด็นบันทึกหลักการและเหตุผล

เห็นด้วย เพราะการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการควรสอดคล้องกันทุกประเภท

ประเด็นมาตรา ๓

เห็นด้วย แต่ขอเพิ่มเติมกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา ระบุเป็น คดีอาญาแผ่นดิน

ประเด็นมาตรา ๔

เห็นด้วย กรณีผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ควรรับโทษตามสมควร ไม่ควรงดโทษ

ความคิดเห็นอื่น ๆ

ประเด็นเกี่ยวกับบทเฉพาะกาล ควรกำหนดบทเฉพาะกาล กรณีการดำเนินการทางวินัยของผู้ที่พ้นจากราชการก่อนกฎหมายบังคับใช้ไว้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ในส่วนการสั่งลงโทษซึ่งอาจมีผลต่อผู้ที่ถูกดำเนินการทางวินัยไปแล้วแต่ยังไม่มีคำสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่พ้นจากราชการ สามารถนำไปบังคับใช้ในกรณีที่เป็นอย่างกับผู้ที่ถูกดำเนินการทางวินัยไปแล้วได้หรือไม่เพียงใด

ประเด็นกรณีข้าราชการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรม และได้รับงดโทษตามวรรคท้ายของทั้งมาตรา ๓ และ ๔ จะมีการเยียวยาให้หรือไม่ อย่างไร

ข้อคัดค้าน ประเด็นการกำหนดอายุความ

ไม่ควรกำหนดอายุความทั้งเรื่องการสืบสวนภายในหนึ่งปี และการตัดสินโทษภายในสามปี ทั้งนี้ หากผู้มีอำนาจสอบสวนในหน่วยงานเป็นพวกเดียวกันอาจชะลอเรื่องไว้จนเกินหนึ่งปี และเนื่องจากกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทยยังมีความล่าช้าอาจทำให้ผู้ที่กระทำผิดพ้นผิดได้

หมายเหตุ โดยสามารถศึกษาข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น รวมถึงคำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ตามภาคผนวกหน้า (๓๗)-(๕๘)

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตรากฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ

ผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการตราร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีดังนี้^๓

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

-

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

-

- เชิงลบ

-

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

-

ด้านสังคม

- เชิงบวก

การแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายให้สามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น แม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้ว จึงมีผลเป็นการปราบปรามผู้กระทำผิดวินัยร้ายแรงอย่างเด็ดขาด และเป็นการป้องปรามและลดการกระทำผิดวินัยโดยมิให้ข้าราชการผู้อื่นเอาเป็นเยี่ยงอย่าง โดยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ในขณะที่เดียวกันย่อมมีผลเป็น

^๓ หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

การส่งเสริมขวัญและกำลังใจทางอ้อมให้แก่ข้าราชการที่มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในระบบราชการให้แก่ประชาชนและสังคมโดยรวมอีกด้วย

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วจะได้รับความเป็นธรรมมากขึ้นในการดำเนินการทางวินัย เนื่องจากมีการแก้ไขกฎหมายโดยกำหนดเงื่อนไขเวลาสิ้นสุดในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น นอกจากนี้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปที่ยังอยู่ในราชการจะมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ โดยการยื่นหยัดบนความถูกต้อง อันจะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในระบบราชการให้แก่ประชาชนและสังคมโดยทั่วไป

- เชิงลบ

-

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

-

ด้านอื่น ๆ

- เชิงบวก

-

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

-

- เชิงลบ

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้ว อาจถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ ภายใต้เงื่อนไขบางประการตามที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการซึ่งตกเป็นผู้ถูกกล่าวหา

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

๔.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้จัดให้มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) www.ocsc.go.th เว็บไซต์กฎหมายไทย www.lawamendment.go.th

๔.๒ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดให้มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา www.mua.go.th

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

๕.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เนื่องจากองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้าราชการและประชาชน เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ) จึงเห็นควรให้เสนอร่างกฎหมายดังกล่าวตามขั้นตอนและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวตามขั้นตอนให้สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๕.๒ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้รวบรวมผลการรับฟังความคิดเห็นพร้อมจัดทำรายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อจะได้นำความเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ แล้วเห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทอื่นและสอดคล้องกับกฎหมายขององค์กรหลักซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบการทุจริต อันได้แก่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ท.

เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

เพื่อแก้ไขปัญหาความลักลั่นระหว่างบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษากับข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทอื่นซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องดังกล่าวไว้แตกต่างกัน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาที่ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. กับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วได้ เนื่องจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือนสามัญและกฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท.

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

๑.๒.๑ เพื่อสร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทอื่น ๆ ที่พ้นจากราชการไปแล้วให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๑.๒.๒ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลให้สัมฤทธิ์ผล โดยให้สามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้ แม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการทางวินัยโดยผู้บังคับบัญชาหรือการดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

๑. ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่เสมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษากับข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ที่พ้นจากราชการไปแล้ว เนื่องจากหลักเกณฑ์และ

วิธีการในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและข้าราชการฝ่ายพลเรือนแต่ละประเภทบัญญัติไว้แตกต่างกัน

๒. ทำให้กระบวนการดำเนินการทางวินัย โดยเฉพาะการดำเนินการโดยองค์กรหลักในการตรวจสอบการทุจริตขาดประสิทธิภาพและขาดความน่าเชื่อถือ เนื่องจากข้อจำกัดทางกฎหมายที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกันของกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการในฝ่ายพลเรือนกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต ที่ทำให้ไม่อาจนำผู้ที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงมาลงโทษได้ด้วยเหตุที่ผู้นั้นพ้นจากราชการไปแล้ว

๓. เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลให้สัมฤทธิ์ผล

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก

มี ๑ ทางเลือก โดยการแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน (มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗)

๑.๔ มาตรการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับกการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการ โดยขยายเงื่อนไขของกฎหมายให้สามารถดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการผู้ก่อความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ราชการได้แม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้ว ในขณะที่เดียวกันก็จำกัดระยะเวลาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ เพื่อคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาที่พ้นจากราชการไปแล้วมิให้ต้องรับภาระในการต่อสู้คดีอย่างยาวนานเกินสมควร

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

ทำให้หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วได้มาตรฐานเดียวกันกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทอื่น ๆ และสอดคล้องกับกฎหมายขององค์กรหลักซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบการทุจริต อันได้แก่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ คณะกรรมการ ป.ป.ท.

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

๑.๖.๑ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วมีความเป็นธรรม เสมอภาค และเป็นมาตรฐานเดียวกันกับหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทอื่นที่พ้นจากราชการไปแล้ว

๑.๖.๒ สามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ แม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้ว เนื่องจากกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและกฎหมายขององค์กรหลักในการตรวจสอบการทุจริตมีความสอดคล้อง

กัน ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพและความเป็นเอกภาพของกฎหมายที่เป็นกลไกสำคัญในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในราชการ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในภารกิจดังกล่าว

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

ไม่มี

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

เนื่องจากการปรับปรุงมาตรการบริหารงานบุคคลภาครัฐในเรื่องวินัยที่มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจทางปกครองแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา จึงไม่เหมาะสมที่จะให้เอกชนเข้ามาทำภารกิจนี้

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ภารกิจนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการประชาชน จึงไม่จำเป็นต้องประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อสร้างประสิทธิภาพในการบริการประชาชน แต่มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อสร้างมาตรฐานการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการในราชการฝ่ายพลเรือนให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่าหรือไม่

ภารกิจดังกล่าวเกี่ยวข้องกับกฎหมายการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นการเฉพาะ จึงไม่อาจมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการกิจแทนได้ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นส่วนราชการฝ่ายพลเรือนจะต้องมีแนวทางการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับราชการฝ่ายพลเรือนประเภทอื่น ๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องทำการแก้ไขกฎหมายของตนด้วย

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function) ในเรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และมาตรฐานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่อง ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ : การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ในเรื่อง การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่อง การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยการยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมาย ต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ไม่สามารถใช้มาตรการทางบริหารได้ เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการเป็นบทบัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ การแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวจึงจำเป็นต้องทำการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉบับดังกล่าว

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

การนำมาตรการทางบริหารไม่อาจใช้แก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากไม่สามารถกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรการต่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ จึงจำเป็นต้องใช้การแก้ไขกฎหมายดังกล่าว

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบในหลักการกำหนดมาตรฐานการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้พ้นจากราชการในราชการฝ่ายพลเรือนตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ จึงได้มีการดำเนินการร่างแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการของร่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้พ้นจากราชการขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลในราชการฝ่ายพลเรือน รวม ๕ ฉบับ ซึ่งรวมถึงร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่...) พ.ศ. ด้วย อันเป็นการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่สอดคล้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในราชการตามร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๗๕) ตลอดถึงแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจากเป็นการแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกคน

ทอยใช้บังคับเป็นท้องที่ ๆ ไป เนื่องจาก

ใช้บังคับเป็นบางท้องที่ เนื่องจาก

(ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากเพื่อให้การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยเร็ว

มีการทบทวนระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด

การกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

เนื่องจากเป็นการแก้ไขกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

ควบคุม กำกับ / ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘) ส่งเสริม ระบบผสม

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร คู่มาต่อภาระที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่

มีการตรวจสอบก่อนการต่อไปอนุญาตหรือไม่

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการหรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่

หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

มีกรอบระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการ

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

ไม่มีการกำหนดโทษทางอาญาหรือโทษทางปกครองไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่

ไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น แต่เป็นกรณีส่วนราชการในฝ่ายพลเรือนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการที่สังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่

ไม่มี

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการ ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยทั่วไป

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก
- ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก
- เชิงลบ
- ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ด้านสังคม

- เชิงบวก

การแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายให้สามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นแม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้วจึงมีผลเป็นการปราบปรามผู้กระทำผิดวินัยร้ายแรงอย่างเด็ดขาด และเป็นการป้องปรามและลดการกระทำผิดวินัยโดยมิให้ข้าราชการผู้อื่นเอาเป็นเยี่ยงอย่าง โดยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ในขณะที่เดียวกันย่อมมีผลเป็นการส่งเสริมขวัญและกำลังใจทางอ้อมให้แก่ข้าราชการที่มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในระบบราชการให้แก่ประชาชนและสังคมโดยรวมอีกด้วย

- ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วจะได้รับความเป็นธรรมมากขึ้นในการดำเนินการทางวินัย เนื่องจากมีการแก้ไขกฎหมายโดยกำหนดเส้นเวลาสิ้นสุดในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น นอกจากนี้ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปที่ยังอยู่ในราชการจะมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่โดยการยึดมั่นความถูกต้อง อันจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นในระบบราชการให้แก่ประชาชนและสังคมโดยทั่วไป

- เชิงลบ
- ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ด้านอื่น ๆ

- เชียงบวก
- ผู้ได้รับผลกระทบเชียงบวก
- เชียงลบ

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้ว อาจถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ ภายใต้เงื่อนไขบางประการตามที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด

- ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการซึ่งตกเป็นผู้ถูกกล่าวหา

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วอาจถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เสมือนผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่ อย่างไร

เป็นการจำกัดสิทธิเท่าที่จำเป็น กล่าวคือ แม้ว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วอาจถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของกระบวนการดังกล่าวไว้ด้วย เพื่อให้ผู้นั้นต้องมีภาระในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อต่อสู้คดีอย่างยาวนานเกินสมควร นอกจากนี้ ในกระบวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วมีสิทธิในการรับทราบข้อกล่าวหา สิทธิในการนำพยานหลักฐานมาชี้แจงโต้แย้งข้อกล่าวหา และสิทธิอื่น ๆ ในการต่อสู้คดี เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ยังอยู่ในราชการ

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มิได้มีผลเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยตรง แต่จะมีผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากเมื่อมีการป้องกันและปราบปรามข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยร้ายแรงอย่างเข้มงวด จริงจัง งบประมาณที่สูญเสียไปกับการทุจริตจึงมีน้อยลง ส่งผลให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะและบริการอื่น ๆ จากรัฐดียิ่งขึ้น

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้มากน้อยเพียงใด

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

การแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่พ้นจากราชการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีผลให้การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่กระทำผิด วินัยอย่างร้ายแรงมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยลดข้อจำกัดทางกฎหมายในการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง แก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว เพื่อให้สามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษผู้นั้นได้เสมือนว่ายังอยู่ในราชการ

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ ได้แก่

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ อาจพิจารณาได้จากปริมาณ การดำเนินการทางวินัยและลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วได้มากขึ้น ทั้งนี้ ควรจะต้อง ประเมินภายหลังจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวไปแล้วอย่างน้อย ๑ ปี

สำหรับประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งมีผลให้ การปราบปรามผู้กระทำผิดวินัยร้ายแรงมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเป็นการช่วยเสริมสร้างให้มีการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในระบบ ราชการให้แก่ประชาชนและสังคมโดยรวมอีกด้วย

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

อาจมีความยุ่งยากในช่วงแรกของการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นต้องสร้างความรับรู้ความเข้าใจ ในหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการตาม ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านวินัยอย่างทั่วถึง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการใหม่ได้อย่างถูกต้อง และเนื่องจากมีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของการดำเนินการทาง วินัย จึงอาจมีความยุ่งยากในช่วงแรกของการวางหลักเกณฑ์ใหม่ ๆ เช่น การนับระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุด ในการดำเนินการทางวินัย

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

การแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่พ้นจากราชการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้มีผลเป็นการสร้างภาระหน้าที่หรือจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนแต่อย่างใดแต่มีผลกระทบโดยตรงต่อข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วซึ่งอาจถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงได้แม้ผู้นั้นจะไม่มีสถานะเป็นข้าราชการอีกต่อไป ทั้งนี้ ก็เพื่อเป็นการปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมมิให้เสียหายจากการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงของบุคคลดังกล่าว และการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการดำเนินการทางวินัย สามารถลดภาระค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินในการดำเนินการ โดยอาจนำเงินไปใช้พัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ จึงนับได้ว่าผลกระทบหรือภาระที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่เกี่ยวข้องเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับแล้ว การตรากฎหมายฉบับนี้มีความคุ้มค่า

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

ไม่มีจำนวนกำลังคนที่แน่นอน เนื่องจากเป็นกรณีที่จะต้องดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ต่อเมื่อมีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเกิดขึ้น ทั้งนี้ กำลังคนที่ต้องใช้โดยหลักประกอบด้วยคณะกรรมการสอบสวนและผูปฏิบัติงานด้านวินัยทั้งหมดในส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้าราชการอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามในส่วนของการชี้แจงหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำเป็นต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่นิติกรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งเป็นบุคลากรหลักในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และวิธีการใหม่ตามกฎหมายดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยอาจต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านวินัยในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีประสบการณ์ในการสืบสวนสอบสวนทางวินัย

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย

๖.๒ ในกรณีที่เป็นการร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่หรือขออัตรากำลังเพิ่มเติมแต่อย่างใด

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ใต้กฎหมาย

การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เนื่องจากเป็นการแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่พ้นจากราชการไปแล้ว ดังนั้น กลุ่มเป้าหมายหลักที่จำเป็นต้องสร้างความรับรู้ความเข้าใจให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและทั่วถึง คือ ผู้ปฏิบัติงานด้านวินัยซึ่งจะต้องเป็นผู้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายฉบับใหม่ ทั้งนี้ โดยอาจทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ เช่น การจัดบรรยาย/สัมมนาซักซ้อมความเข้าใจ การเผยแพร่ข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เว็บไซต์ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การเผยแพร่ผ่านสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ เช่น facebook, line และการจัดทำคำอธิบาย แผ่นพับ อินโฟกราฟฟิค หรือคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน

สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (www.mua.go.th) เป็นช่องทางหลัก

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานนั้นอย่างไร

คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในฐานะองค์กรหลักในการตรวจสอบการทุจริตมีอำนาจในการไต่สวนและชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้วเช่นกัน โดยในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้นำกฎหมายขององค์กรตรวจสอบดังกล่าวมาใช้บังคับกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูล โดยไม่ต้องนำกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้บังคับ อีกทั้งหน่วยราชการฝ่ายพลเรือนที่มีการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการก็ได้แก้ไขกฎหมายให้เป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อมิให้เกิดความสับสนในเรื่องดังกล่าวขึ้นอีก ดังนั้น จึงไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินการแต่อย่างใด

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

รายละเอียดตามข้อ ๗.๑ และมีความเกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของรัฐและในกำกับของรัฐที่ยังมีข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติงานอยู่

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

มีการบูรณาการกับหน่วยงานอื่นในขั้นตอนของการยกร่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการ

ทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ เพื่อให้กฎหมายดังกล่าวมีมาตรฐานเดียวกันสำหรับใช้บังคับกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภท โดยมีการจัดประชุมระดมความคิดเห็นจากผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ และผู้แทนองค์กรตรวจสอบ และผู้แทนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ท. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และกระทรวงกลาโหม เป็นต้น

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายเนื่องจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีสภาพเป็นนิติบุคคล แบ่งส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง แต่ละขั้นตอนใช้เวลาดำเนินการเท่าใด

- กรณีที่เป็นกรกล่าวหาว่าข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่ผู้นั้นจะพ้นจากราชการ หรือมีกรณีที่ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนพ้นจากราชการที่มีใช้ความผิดอาญาที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษให้แล้วเสร็จภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

- กรณีที่เป็นกรกล่าวหาว่าข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงภายหลังจากที่ผู้นั้นพ้นจากราชการไปแล้ว หรือมีกรณีที่ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาหลังพ้นจากราชการที่มีใช้ความผิดอาญาที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ให้เริ่มดำเนินการสอบสวน

ทางวินัยภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ และต้องสั่งลงโทษให้แล้วเสร็จภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

- กรณีการเพิกถอนคำสั่งลงโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลปกครอง องค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัย เพราะเหตุที่กระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษใหม่ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุด หรือมีมติ แล้วแต่กรณี

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรมอย่างไร

การใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด จึงเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักการกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการประชาชน จึงไม่ต้องกระจายอำนาจหรือมอบอำนาจเพื่อสะดวกต่อการรับบริการของประชาชนแต่อย่างใด แต่โดยที่มีการกระจายอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ สามารถร้องเรียนได้ที่ส่วนราชการต้นสังกัดของข้าราชการผู้นั้น

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร

การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะต้องเสนอต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดของสถาบันอุดมศึกษาที่จะพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้ตรวจสอบแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร

โดยที่มีการกระจายอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถร้องเรียนได้ที่ส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาหรือร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรอง แต่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต้องแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของรัฐและในกำกับของรัฐปรับปรุงข้อบังคับให้สอดคล้องกับหลักการของร่างดังกล่าว

ได้ยกร่างกฎหมายลำดับรองในเรื่องใดบ้าง

๙.๒ มีกรอบในการตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรอย่างไร

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

สำนักงานประมาณ

สำนักงานงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงาน ก.พ.ร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สถาบันอุดมศึกษาที่มีข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ได้แก่ องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทต่าง ๆ และส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)
- คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
- คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (กร.)
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ก.ส.)
- คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.)
- คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.)
- คณะกรรมการอัยการ (ก.อ.)
- องค์กรกลางบริหารงานบุคคลในสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (อ.ศร.)
- คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม (ก.ศ.)
- คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

- คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)
- คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.)
- คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร (ก.ก.)
- คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.)
- คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.)
- คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.)
- คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนประจำ กอ.รมน.
- คณะกรรมการข้าราชการทหาร (กขท.)
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

- ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ
- ประชาชนทั่วไป
- องค์กรอื่น ได้แก่

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

เปิดเผยผ่านทางเว็บไซต์ดังนี้

๑. www.ocsc.go.th
๒. www.lawamendment.go.th
๓. www.mua.go.th

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

- จัดทำ
- ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

- วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น
- จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง
- พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น
- ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น
- ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างกฎหมาย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่อง
และการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

ลงชื่อ

(นายสุภัทร จำปาทอง)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ สำนักนิติการ
หมายเลขติดต่อ ๐ ๒๖๓๐ ๕๔๓๐

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. *

๑. สามารถขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลให้สัมฤทธิ์ผล โดยสามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้ แม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้ว

๒. การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้ว มีความเป็นธรรม เสมอภาค และเป็นมาตรฐานเดียวกันกับหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัย แก่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทอื่นที่พ้นจากราชการไปแล้ว

๓. การกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาในการดำเนินการทางวินัย แบ่งการวิเคราะห์เป็นสองกรณี

กรณีมีการกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาเริ่มต้นในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว ให้ยาวนานขึ้นกว่าเดิม ย่อมทำให้ส่วนราชการสามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษผู้กระทำความผิด ซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการสร้างเชื่อมั่นในระบบราชการไทยให้แก่ ประชาชนและสังคม

กรณีมีการกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาสิ้นสุดในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว นอกจากจะเป็นธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหาในการเข้าถึงพยานหลักฐานสำหรับใช้ต่อสู้คดี และผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้อง รอคอยการดำเนินการที่ไม่มีระยะเวลาสิ้นสุดแล้ว ยังมีผลให้ส่วนราชการไม่ต้องรับภาระเกินความจำเป็น ทั้งในแง่บุคลากรและงบประมาณที่จะต้องเข้าไปในการสอบสวนวินัยที่ยาวนานเกินสมควร อันจะเป็นการช่วย เพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมและป้องปรามพฤติกรรมทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ และประหยัด งบประมาณของส่วนราชการเพื่อนำไปใช้พัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ ได้

* เรียบเรียงโดย นางสาวจิตรگان เจียรตระกูล วิทยากรชำนาญการ สำนักกฎหมาย กลุ่มงานกฎหมาย ๒ จากหลักเกณฑ์ ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist), รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

**การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่..) พ.ศ. ***

๑. สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนปรากฏปัญหาความสับสนระหว่างบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ อยู่หลายประการ เช่น กรณีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการ มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้พ้นจากราชการ ขณะที่การดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่พ้นจากราชการ มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ดำเนินการสอบสวนข้าราชการตำรวจที่ถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ หากส่วนราชการไม่อาจดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดข้างต้น ก็ไม่อาจดำเนินการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการที่พ้นจากราชการไปแล้วได้ด้วยเหตุที่บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนยังมีความแตกต่างกันตามที่กล่าวข้างต้น จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่เป็นธรรมและความไม่เสมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนแต่ละประเภทซึ่งพ้นจากราชการไปแล้ว นอกจากนี้ยังปรากฏข้อจำกัดในการดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาโทษแก่ข้าราชการผู้กระทำผิด อันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ และบทบัญญัติกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรตรวจสอบการทุจริต ได้แก่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. กล่าวคือ กฎหมายให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการไต่สวนและชี้มูลความผิดวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่พ้นจากหน้าที่ไปแล้วไม่เกินห้าปีหรือไม่เกินสิบปี แล้วแต่กรณี โดยการส่งเรื่องให้หน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาโทษต่อไป ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานนั้น แต่เมื่อพิจารณากฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ปรากฏว่ามีการกำหนดเงื่อนไขการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้พ้นจากราชการไปแล้วไว้แตกต่างจากบทบัญญัติกฎหมายขององค์กรตรวจสอบข้างต้น จึงส่งผลให้ส่วนราชการต้นสังกัดของข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดวินัย ไม่อาจพิจารณาโทษแก่ข้าราชการผู้นั้นได้ อันเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลให้สัมฤทธิ์ผล

*สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษา

๒. ความจำเป็นที่ต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาหนี้

จากปัญหาที่ปรากฏตามข้อ ๑ จึงจำเป็นต้องแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งบัญญัติเรื่องการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้ว เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าวให้เหมาะสมและเป็นมาตรฐานเดียวกันกับกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของหน่วยราชการในฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ตลอดจนแก้ไขปัญหาค่าไม่สอดคล้องกันระหว่างกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

๓. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๓.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการ ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยทั่วไป

๓.๒ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ถูกจำกัด

การแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเรื่องการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของข้าราชการในการที่จะถูกดำเนินการทางวินัยได้แม้พ้นจากราชการไปแล้ว แต่ข้าราชการดังกล่าวยังคงมีสิทธิในการรับทราบข้อกล่าวหา สิทธิในการนำพยานหลักฐานมาชี้แจงโต้แย้งข้อกล่าวหา และสิทธิอื่น ๆ ในการต่อสู้คดี ได้เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งยังอยู่ในราชการ ทั้งนี้ การแก้ไขกฎหมายเรื่องนี้ไม่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลทั่วไป

๓.๓ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

(๑) การแก้ไขมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายและทำให้ส่วนราชการสามารถพิจารณาโทษแก่ข้าราชการที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดได้แม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปเป็นระยะเวลาานเท่าใดก็ตาม อันเป็นการป้องปรามมิให้ข้าราชการกระทำความผิด ตลอดจนส่งเสริมการขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลให้สัมฤทธิ์ผล เมื่อการทุจริตลดลงแล้ว ประเทศชาติย่อมพัฒนา และประชาชนมีความสุขมากยิ่งขึ้น

(๒) การกำหนดเงื่อนไขเวลาเริ่มต้นในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว ให้อยาวนานขึ้นกว่าเดิม ย่อมทำให้ส่วนราชการสามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษผู้กระทำความผิดซึ่งพ้นจาก

ราชการไปแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในระบบราชการไทยให้แก่ประชาชนและสังคม

(๓) การกำหนดเงื่อนไขเวลาสิ้นสุดในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว นอกจากจะเป็นธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหาในการเข้าถึงพยานหลักฐานสำหรับใช้ต่อสู้คดี และผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรอคอยการดำเนินการที่ไม่มีระยะเวลาสิ้นสุดแล้ว ยังมีผลให้ส่วนราชการไม่ต้องรับภาระเกินจำเป็น ทั้งในแง่บุคลากรและงบประมาณที่จะต้องเข้าไปในการสอบสวนวินัยที่ยาวนานเกินสมควร อันจะเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมและป้องปรามพฤติกรรมทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ และประหยัดงบประมาณของส่วนราชการเพื่อนำไปใช้พัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ ได้

ความเป็นมาของวินัยและการรักษาวินัยของบุคลากรมหาวิทยาลัย*

ความหมายของวินัย

“วินัย” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายถึง ระเบียบ แบบแผน และข้อปฏิบัติ

“วินัย” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Discipline หมายถึง เครื่องควบคุมพฤติกรรมของตน

ความหมายของวินัยข้าราชการอาจแยกพิจารณาออกได้เป็น ๒ กรณี

(๑) กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผนความประพฤติที่ทางราชการกำหนดให้ข้าราชการยึดถือและปฏิบัติ

(๒) ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ข้าราชการแสดงออกมาในทางที่ถูกที่ควร เป็นการควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรม ที่ถูกกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผน ที่ทางราชการได้กำหนดไว้

ดังนั้น วินัย จึงหมายถึง กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผนความประพฤติที่ทางราชการกำหนดไว้เป็นข้อกำหนดความประพฤติข้าราชการ และผู้บังคับบัญชาให้ประพฤติดีงาม ละเว้นจากความประพฤติที่ไม่ชอบ เพื่อให้ข้าราชการยึดถือ และปฏิบัติ อันเป็นการควบคุมพฤติกรรมของข้าราชการในองค์กร หรือหน่วยงานนั้น ๆ ให้เป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ รวมทั้งการควบคุม และส่งเสริมให้ข้าราชการอยู่ในกรอบแห่งความประพฤติอันดีงาม เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบ สันติ เคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน รวมทั้งการเคารพต่อองค์กร

การรักษาวินัย หมายถึง การที่ข้าราชการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยตามที่กฎหมายบัญญัติ อย่างเคร่งครัด ระมัดระวัง ดูแล ป้องกัน ไม่ฝ่าฝืน หรือหลีกเลี่ยง หากพบว่ามีการกระทำความผิด ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัยทันที เพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น การรักษาวินัยที่ดีนั้น นอกจากข้าราชการเองที่จะต้องเรียนรู้ สำนึก และตระหนักในหน้าที่แล้ว ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ดูแล ส่งเสริม และพัฒนาให้ข้าราชการมีวินัยด้วย

ความจำเป็น จุดมุ่งหมายและขอบเขตของวินัย

วินัยเป็นสิ่งจำเป็นแก่สังคมมนุษย์ และเป็นของคู่กัน คือ ที่ใดเป็นสังคมมนุษย์ที่นั่นต้องมีระเบียบ วินัย วินัยจะนำคนไปสู่ความเจริญ คนที่จะก้าวไปสู่ความดีความเจริญจะต้องมีวินัยกำกับเสมอ คือ ต้องเว้นข้อห้ามบางอย่าง และทำตามคำสั่งบางประการ จึงจะไปถึงเป้าหมายได้

* นรรถพล แสงขำ, งานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง, “วินัยและการรักษาวินัยบุคลากร มหาวิทยาลัยรามคำแหง,” ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘.

ในมิติของส่วนราชการหากเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีวินัยดีพอ หย่อนประสิทธิภาพ ไม่ประหยัด ขาดประสิทธิผล จะทำให้งานไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ราชการเสียหาย ประชาชนไม่ศรัทธา นอกจากวินัยจะมีความจำเป็นต่อราชการโดยรวมแล้ว วินัยยังมีความจำเป็นต่อตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือตัวข้าราชการเองโดยตรงอีกด้วย เพราะจะเป็นเครื่องนำไปไปในทางที่ดี ส่งเสริมและสร้างสรรค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือตัวข้าราชการ ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบ และได้ผลดี มีประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้เป็นความดี ความชอบ และความเจริญก้าวหน้าในทางราชการไปได้ตามลำดับ

จุดมุ่งหมายสำคัญของวินัย คือ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หลักของทางราชการ อันได้แก่ เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของราชการ เพื่อความเจริญของประเทศ เพื่อความมั่นคงของชาติ และเพื่อความผาสุกของประชาชน ขอบเขตวินัยจึงจำกัดอยู่ในกรอบของความมุ่งหมายดังกล่าว การกระทำใดของข้าราชการซึ่งไม่มีผลกระทบต่อประโยชน์ของทางราชการ การกระทำนั้นจะไม่อยู่ในข่ายที่ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย แต่ถ้าการกระทำใดทำให้เสียประโยชน์ต่อทางราชการ หรือส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย และประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของทางราชการ การกระทำนั้นถือว่าเป็นความผิดทางวินัย ซึ่งจะได้รับการพิจารณาลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ความเป็นมาของวินัยและการรักษาวินัยของบุคลากรมหาวิทยาลัย

ในอดีตบุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติราชการในมหาวิทยาลัย เรียกว่า “ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย” อยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ มีคณะกรรมการกลางด้านการบริหารงานบุคคลข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย เรียกโดยย่อว่า “ก.ม.” ทำหน้าที่ ออกกฎ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารงานบุคคล อันเป็นการกำหนดมาตรฐานในแต่ละเรื่องเพื่อให้สถานศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ถือเป็นแนวปฏิบัติสำหรับเรื่องนั้น ๆ แต่พระราชบัญญัติบัญญัติว่าด้วยการจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย รวมทั้งการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ สำหรับข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไว้โดยเฉพาะคงมีการบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้โดยให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ประกาศ และหรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๑๘ และหรือ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามลำดับ มาบังคับใช้โดยอนุโลม ส่งผลให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความไม่เข้าใจในบริบท และอัตลักษณ์ของข้าราชการแต่ละประเภท ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งมิติของชื่อตำแหน่ง ลักษณะงาน ความก้าวหน้าในสาขาอาชีพ บทบาทและภาระหน้าที่ของตัวข้าราชการเอง และขององค์กร หรือหน่วยงาน ทำให้ไม่อาจนำบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล รวมไปถึงกรณีเกี่ยวกับ

วินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ที่เป็นหลักเกณฑ์มาตรฐาน หรือแกนกลาง หรือเป็นบรรทัดฐานในเรื่องนั้น ๆ เพื่อบังคับใช้แก่ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความเป็นธรรม

จนกระทั่งเกิดแนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจด้านการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลในขณะนั้น กรณีการปฏิรูประบบราชการ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากเงื่อนไขของกองทุนกู้ยืมเงินระหว่างประเทศจนนำไปสู่การตรากฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนแต่ละประเภทเป็นการเฉพาะ กล่าวเฉพาะกรณีข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงถูกยกเลิกไป และมีการตราบทบัญญัติว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีเจตนารมณ์เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีความเสมอภาค เป็นเอกเทศ และสอดคล้องกับภารกิจ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระ และความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ มีคณะกรรมการกลางด้านการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.อ.” ทำหน้าที่ในการออกกฎ ข้อบังคับ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์อันเป็นมาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ถือเป็นแนวทางในการออกระเบียบ ข้อบังคับสำหรับวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย จึงมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้มีบทบัญญัติว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย ตามความในหมวด ๕ และการดำเนินการทางวินัย ตามความในหมวด ๖ รวมทั้งการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามความในหมวด ๘ แต่อย่างไรก็ตามเฉพาะข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น ที่ตกอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งกฎหมายฉบับนี้ แม้ในความเป็นจริงแล้ว บุคลากรในมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐจะมีบุคลากรประเภทอื่น ๆ ด้วยก็ตาม จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้มีการบังคับใช้บทบัญญัติว่าด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวได้มีการรับรองสถานภาพและบัญญัติหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขกระบวนการบริหารงานบุคคลของบุคลากรในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐหรือมหาวิทยาลัยอีกประเภทหนึ่ง เรียกว่า “พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา”

แนวทางการสร้างวินัยและการรักษาวินัย

จะต้องดำเนินการ ๓ ประการ ประกอบกัน คือ ส่งเสริม ป้องกัน และปราบปราม

การส่งเสริม ให้ข้าราชการมีวินัย ได้แก่ การกระทำที่จูงใจให้ข้าราชการมีวินัยเป็นวิธีการรักษาวินัยแบบเสริมสร้างให้ข้าราชการมีความรู้สำนึกในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีและความก้าวหน้าแก่ทางราชการ ด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ ไม่ประพฤตชั่ว ไม่ทุจริตต่อหน้าที่หรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ มีความสามัคคีระหว่างผู้ร่วมงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานแก่ข้าราชการ และทำให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม รวมไปถึงการจัดสวัสดิการ การบริการอื่น ๆ และการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี เป็นต้น

การป้องกัน ไม่ให้ข้าราชการกระทำผิดวินัย ได้แก่ การกระทำที่กำจัดเหตุที่ทำให้ข้าราชการกระทำผิดวินัย โดยจะต้องให้ข้าราชการมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยครบถ้วนแจ่มแจ้งและทั่วถึง คู่ครองข้าราชการให้พ้นจากสิ่งที่จะชักนำให้กระทำผิดวินัย และหาทางให้ข้าราชการได้ระบายความรู้สึกที่กดดัน ความต้องการหรือความคับข้องใจต่าง ๆ โดยไม่ต้องกระทำผิดวินัย

การปราบปราม ข้าราชการที่กระทำผิดวินัย เป็นมาตรการสุดท้ายอันเป็นมาตรการที่จะใช้บังคับแก่ข้าราชการที่กระทำผิดวินัย เพื่อเป็นการเยยวยาแก้ไขเท่าที่จะทำได้ เมื่อข้าราชการได้กระทำการฝ่าฝืนข้อห้าม หรือไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ แบบแผน หรือธรรมเนียมของทางราชการที่กำหนดไว้ จะต้องได้รับโทษทางวินัยในผลของการกระทำผิดวินัยนั้น ๆ ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการที่กระทำผิดจะต้องดำเนินการทางวินัย เพื่อพิจารณาความผิดและกำหนดโทษทางวินัย

บทคัดย่องานวิจัยเรื่องปัญหาทางกฎหมายการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑*

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งในระยะแรกของการตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นบทบัญญัติที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมาตรา ๔ ได้บัญญัติเพิ่มคำนิยาม คำว่า “พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า “บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา” ดังนั้น ระบบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จึงแบ่งบุคลากรออกเป็น ๒ ประเภท คือ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษากับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายหลักในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และใช้บังคับกับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะหมวดการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

วินัยและการดำเนินการทางวินัย

“วินัย” (Discipline) ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายของคำว่า “วินัย” ไว้ ๒ ลักษณะ คือ ลักษณะหนึ่ง หมายถึง “ข้อปฏิบัติ” ซึ่งเป็นการมองที่ปทัสถาน (Born) ที่กำหนดไว้ อีกลักษณะหนึ่ง หมายถึง “การอยู่ในแบบแผน” ซึ่งเป็นการมองที่พฤติกรรม (Behavior) ของคน

พ.อ.ปิ่น มุทุกันต์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา และอธิบดีกรมการศาสนา อธิบายว่า “วินัย” เป็นแบบของคน คนทุกคนที่ฟอร์มตัวอยู่ในวินัยล้วนเป็นคนดีทั้งนั้น ยกตัวอย่าง ดิน หิน ปูน หรือเศษโลหะ

* ณัฐพงษ์ ศรีศาลา, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, “ปัญหาทางกฎหมายการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑,” บทคัดย่อ, วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย, ฉบับที่ ๓, ปีที่ ๗, น. ๕๑๑ - ๕๓๙.

ที่เราเหยียบย่ำไยอนทั้งนั้น ถ้ามาบั้นมาหลอมเข้าแบบเป็นพระพุทธรูปแล้วก็กลายเป็นของดีที่ทุกคนเคารพกราบไหว้ คนเราก็มีแบบ แบบของคนเรียกว่า “วินัย” วินัยจึงเป็นแบบที่บั้นหลอมคนให้เป็นคนดี

Paul Preston และ Thomas Zimmerer ให้ทัศนะไว้ว่า วินัยมีความหมายที่อธิบายกันไว้หลายทาง ซึ่งดูเหมือนว่าทุกทางจะพุ่งไปยังพฤติกรรมที่คล้อยตามกฎและระเบียบ

Baber A. Alon ได้ให้ความหมายว่า “วินัย” คือ วิธีการที่เสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานอย่างมีระเบียบ

สำหรับ “วินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” ไม่ปรากฏว่าได้มีการกำหนดความหมายไว้แต่อย่างใด แต่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มาทดแทนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่เกษียณอายุราชการในปีนั้น ๆ ตามนโยบายของภาครัฐที่ต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐพัฒนาไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ดังนั้น จึงถือว่าความหมายวินัยของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีความหมายเช่นเดียวกับวินัยของข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครูและข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“การดำเนินการทางวินัย” หมายถึง กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นรูปแบบตามที่กฎหมาย ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับได้กำหนดไว้ เมื่อข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งได้แก่ การตั้งเรื่องกล่าวหา การสืบสวนหรือการสอบสวน การพิจารณาความผิดและกำหนดสถานโทษ การลงโทษหรืองดโทษ และการดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด เช่น การให้พักราชการหรือการให้ออกจากราชการไว้ก่อน เป็นต้น การดำเนินการทางวินัยเป็นหลักการสำคัญของการบริหารงานบุคคลภาครัฐที่ผู้บังคับบัญชาหรือองค์กรผู้มีอำนาจจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน โดยกฎหมายได้กำหนดลำดับขั้นตอนการดำเนินการไว้ในลักษณะของกระบวนการทางนิติธรรม (Judicial due process) โดยจุดมุ่งหมายของการดำเนินการทางวินัย ก็เพื่อให้การลงโทษข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นไปโดยถูกต้อง เป็นธรรม เหมาะสมตามกระบวนการทางหลักนิติธรรม โดยที่คำสั่งลงโทษทางวินัย ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นคำสั่งทางปกครอง ขั้นตอนการดำเนินการทางวินัย และการพิจารณาใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษทางวินัย จึงต้องเป็นไปตามหลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง

หลักกฎหมายที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล จึงเข้าลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ฉะนั้น ในการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นการพิจารณาทางปกครอง จึงอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว โดยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรม หรือมาตรฐานในการพิจารณาทางปกครอง เป็นต้นว่า มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๒๐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องความไม่มีส่วนได้เสียของเจ้าหน้าที่ มาตรา ๓๐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องการรับฟังผู้ถูกกระทบสิทธิ และมาตรา ๓๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องการต้องให้เหตุผลประกอบการออกคำสั่งทางปกครอง ซึ่งหลักเกณฑ์ในเรื่องต่าง ๆ ข้างต้น มีวิวัฒนาการมาจากหลักกฎหมายทั่วไปของชาติตะวันตก โดยหลักกฎหมายทั่วไปถือเป็นบ่อเกิดสำคัญของกฎหมายปกครอง เป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อเป็นหลักประกันหรือพิทักษ์สิทธิ เสรีภาพของปัจเจกชนจากการใช้อำนาจตามอำเภอใจของฝ่ายปกครอง ขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องมือของฝ่ายปกครองที่ใช้เพื่อการจัดทำบริการสาธารณะ ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงเหตุผลของเรื่องที่เป็นมา จึงเห็นควรกล่าวถึงหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการทางวินัย ประกอบด้วยหลักการดังต่อไปนี้

๑. หลักความไม่มีส่วนได้เสียของเจ้าหน้าที่ เป็นหลักการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำเอาเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวเข้าไปปะปนกับการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การกระทำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเป็นไปโดยถูกต้องตามข้อเท็จจริง ปราศจากการใช้อำนาจตามอำเภอใจและลำเอียง นอกจากนี้หลักความไม่มีส่วนได้เสียนี้ ยังมีรากฐานมาจากความต้องการที่จะทำให้สาธารณชนมีความเชื่อมั่นในความเป็นกลาง (Impartiality) ของกระบวนการพิจารณาและวินิจฉัยเรื่องทางปกครองของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองด้วย ถ้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ตนพิจารณาหรือเป็นเจ้าของเรื่องแล้ว ความไม่เป็นกลางจะเข้าไปมีบทบาทในทุกขั้นตอนของการพิจารณา ซึ่งจะส่งผลให้ได้นิติกรรมทางปกครองอันไม่ชอบธรรมในท้ายที่สุด จึงจะต้องเริ่มพิจารณาถึงหลักความไม่มีส่วนได้เสียตั้งแต่เริ่มแรกของการพิจารณา

๒. หลักการรับฟังผู้ถูกกระทบสิทธิ ในกรณีที่การกระทำของฝ่ายปกครองก้าวเข้าไปกระทบถึง สิทธิ เสรีภาพหรือทรัพย์สินของประชาชนผู้ถูกกระทบสิทธิจะต้องมีโอกาสดูแลหลักฐานและความคิดเห็นโต้แย้งข้อเท็จจริงที่เป็นปฏิปักษ์ต่อตนได้ เมื่อผู้ถูกกระทบสิทธิได้รับโอกาสดังกล่าว “อย่างถูกต้อง” แล้ว ถือเป็นการเพียงพอในการปฏิบัติตามหลักการรับฟังผู้ถูกกระทบสิทธิ (Audi Alteram Partem) โดยคำว่า “อย่างถูกต้อง” หมายความว่า ผู้ถูกกระทบสิทธิมีเวลาในการเตรียมตัว แสดงความคิดเห็นอย่างเพียงพอ การรับฟังด้วยการให้ผู้ถูกกระทบสิทธิทำความเห็นเป็นหนังสือ

หรือด้วยวาจาก็ได้ ซึ่งแตกต่างกันไปแล้วแต่ลักษณะของข้อเท็จจริง ผู้ถูกระทบสิทธิจะเรียกร้องให้มีการรับฟังด้วยวาจาเสมอไปไม่ได้ เพราะการรับฟังทั้งสองประเภท เมื่อมีการรับฟังประเภทใดประเภทหนึ่งแล้ว ก็ถือว่าได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักการรับฟังผู้ถูกระทบสิทธิแล้ว อนึ่ง ผู้ถูกระทบสิทธิสามารถเสนอหลักฐานเพิ่มเติมเรื่องได้เสมอก่อนที่เจ้าหน้าที่จะปิดเรื่อง

๓. หลักการต้องให้เหตุผลประกอบการออกคำสั่ง การให้เหตุผลในคำสั่งทางปกครองมีเจตนารมณ์เพื่อให้คู่กรณีในกระบวนการพิจารณาทางปกครองได้ตรวจสอบคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ออกใช้บังคับว่า ตนเองได้รับการปฏิบัติถูกต้องหรือไม่ เจ้าหน้าที่มีคำสั่งทางปกครองเพราะเหตุใด และคำสั่งทางปกครองนั้นถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ชัดกับข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายหรือไม่ อีกทั้ง การให้เหตุผลยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ออกคำสั่งในการพิจารณาทบทวนคำสั่งเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับคู่กรณี และเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมทางกฎหมายในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์หรือการพิจารณาในชั้นศาลปกครอง

๔. หลักการกระทำเดียวต้องไม่ถูกลงโทษสองครั้ง หลักการห้ามมิให้ลงโทษการทำความผิดกรรมเดียวสองครั้งนั้น ถูกนำมาปรับใช้ในการดำเนินการกระบวนการพิจารณาของศาล เพื่อมิให้บุคคลต้องได้รับภาระหรือความเดือดร้อนจากการกระทำอันเดียวกันซ้ำสองครั้ง

๕. หลักการกระทำทางปกครองต้องชอบด้วยกฎหมายและการใช้ดุลพินิจโดยชอบ การกระทำทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย หมายความว่า ฝ่ายปกครองจะกระทำการใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพ หรือประโยชน์อันชอบธรรมของเอกชนคนใดคนหนึ่งได้ ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายให้อำนาจ และจะต้องกระทำการดังกล่าวภายในกรอบที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ซึ่งการที่ฝ่ายปกครองจะทำการใดได้นั้น ต้องมีกฎหมายให้อำนาจไว้ คือ ต้องเป็นบุคคลที่กฎหมายแห่งกฎหมายระบุให้อำนาจในเรื่องที่จะทำ มีอำนาจทำในสถานที่และเวลาที่ใช้อำนาจในขณะนั้นได้ ซึ่งเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้น ก็เพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งหลักนิติธรรม (The rule of law) หรือหลักการปกครองของกฎหมาย ไม่ใช่การปกครองของมนุษย์ (Government of laws not of men) หรือหลักกฎหมายเป็นใหญ่ (Primacy of law) เจตนารมณ์ของกฎหมายที่ให้อำนาจฝ่ายปกครองกระทำการ จึงมีเพื่อประกันให้มีการยอมรับและเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น และเพื่อตอบสนองความต้องการอันชอบธรรม การรักษาความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีและความผาสุกของทุกคนในสังคม

๖. หลักการดำเนินการของฝ่ายปกครองต้องมีกฎหมายให้อำนาจไว้ หรือหลักไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจ ในรัฐที่ปกครองโดยกฎหมายหรือถือหลักกฎหมายเป็นใหญ่ที่เรียกว่า นิติรัฐ นั้น ถือว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมามีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ (Human dignity) ซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมติดตัวมาแต่กำเนิด ลักษณะดังกล่าวจะแสดงออกให้ปรากฏอย่างเป็นรูปธรรมในรูปของความสามารถที่บุคคลผู้นั้นจะกำหนด

ชะตากรรมของตนได้ด้วยตนเอง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การที่มนุษย์สามารถแสดงเจตจำนงกำหนดวิถีชีวิตของตนเองได้อย่างเสรี โดยไม่ถูกรอบงำด้วยอำนาจใด ๆ ไม่ว่าจะโดยเอกชนหรือแม้โดยรัฐก็ไม่อาจเข้ามาก้าวล่วงแทรกแซงได้ การที่มนุษย์แต่ละบุคคลจะมีความสามารถเช่นนี้ได้ ก็ต่อเมื่อแต่ละคนมี “แดนแห่งเสรีภาพ” (Sphere of individual liberty) ซึ่งภายในแดนเสรีภาพนี้แต่ละบุคคลย่อมสามารถคิดและกระทำการใด ๆ ได้อย่างอิสระโดยปลอดจากการแทรกแซงตามอำเภอใจของบุคคลใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลอดการแทรกแซงของฝ่ายปกครอง หลักการนี้เรียกว่า แดนอำนาจของเอกชน (Private autonomy) ซึ่งรัฐเสรีประชาธิปไตยทุกรัฐได้ให้ความคุ้มครองและบัญญัติเป็นกฎหมายรับรองสิทธิเสรีภาพต่าง ๆ นี้ ไว้เป็น “สิทธิ เสรีภาพขั้นพื้นฐาน” ของประชาชนทุกคน และหลักการดังกล่าวนี้เป็นรากฐานของระบบกฎหมายเอกชน ซึ่งปรากฏให้เห็นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หลักความศักดิ์สิทธิ์ในการแสดงเจตนา และเสรีภาพในการทำสัญญา เป็นต้น ดังนั้น ในระบบกฎหมายเอกชน บุคคลทุกคนจึงสามารถกระทำการใด ๆ ได้ตราบใดที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดี

๗. การควบคุมตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง การควบคุมตรวจสอบการกระทำของฝ่ายปกครองว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จะต้องมียุติวิธีที่ควบคุมได้ในทุกด้าน และจะต้องพยายามให้การใช้อำนาจของฝ่ายปกครองเพื่อประโยชน์ส่วนรวมนั้นเกิดความสมดุลกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพื่อให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบต่อสิทธิมีหลักประกันในการที่จะได้รับความเป็นธรรมจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง

สภาพปัญหาการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๑) ปัญหาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ในหมวดการดำเนินการทางวินัย รวมถึงกฎ ประกาศ และข้อบังคับที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งออกโดยคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มิได้นำมาใช้บังคับกับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาด้วยโดยอนุโลม และจากการศึกษา พบว่า ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดบัญญัติรองรับและให้อำนาจไว้ให้นำหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายอื่นมาใช้บังคับได้โดยอนุโลม ทำให้เกิดสภาพปัญหาในการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในเรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนพิจารณา ประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายไม่มีความชัดเจน ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้การดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา และทำให้เกิดการเปรียบเทียบเกี่ยวกับระบบการดำเนินการทางวินัยระหว่างข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษากับพนักงาน

ในสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากมีระบบการดำเนินการทางวินัยที่แตกต่างกัน ทั้งที่เป็นบุคลากรที่อยู่ภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกัน ดังความที่บัญญัติในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่งผลให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ไม่มีหลักประกันของความเป็นธรรม ซึ่งขัดต่อหลักความเสมอภาค เพราะมีระบบการดำเนินการทางวินัยที่แตกต่างกัน และมีลักษณะเป็นการบัญญัติกฎหมายโดยอาศัยเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล เมื่อพิจารณาหลักไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจซึ่งถือเป็นหลักการของกฎหมายปกครองที่สำคัญหลักการหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายปกครอง โดยหลักไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจได้ให้หลักการไว้ว่า องค์กรฝ่ายปกครองจะกระทำการใด ๆ ได้ ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายมอบอำนาจให้แก่องค์กรฝ่ายปกครองในการกระทำการนั้น

ในขณะที่หลักการกระทำทางปกครองต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย แต่ให้องค์กรฝ่ายปกครองกระทำอยู่ในกรอบของกฎหมายเท่านั้น กล่าวคือ การกระทำขององค์กรฝ่ายปกครองได้แสดงออกโดยองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจะต้องมีฐานะทางกฎหมายรองรับ ซึ่งหากพิจารณากฎหมายที่เป็นทั้งแหล่งที่มาและข้อจำกัดของอำนาจการกระทำต่าง ๆ ของฝ่ายปกครองแล้ว กฎหมายที่ให้อำนาจแก่ฝ่ายปกครองกระทำการต่าง ๆ ได้นั้น จะต้องเป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษรเท่านั้น องค์กรฝ่ายปกครองจะอ้างกฎหมายตามจารีตประเพณีมาเป็นฐานในการใช้อำนาจปกครองหาได้ไม่ และหากกฎหมายจารีตประเพณีมีอยู่จริงย่อมเป็นหน้าที่ขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติที่บัญญัติกฎหมายลายลักษณ์อักษรรับรองกฎหมายจารีตประเพณีหรือยกเลิกกฎหมายจารีตประเพณีนั้นเสีย เพื่อให้ระบบกฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์ โดยวัตถุประสงค์ของการยอมรับหลักไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจก็เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักนิติรัฐที่เป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชนในรูปของกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้คาดหมายได้ล่วงหน้าก่อนที่จะกระทำการใด ๆ ลงไปว่ากฎหมายต้องการให้ประพฤติปฏิบัติอย่างไร การกำหนดกฎเกณฑ์ที่มีผลเป็นการทั่วไป จะกำหนดโดยองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองไม่ได้และไม่สามารถตีความขยายอำนาจนอกเหนือที่กฎหมายบัญญัติไว้ได้

๒) ปัญหาการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา ยังไม่มีความชัดเจน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้วางหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ไว้ในมาตรา ๖๕/๑ บัญญัติว่า การกำหนดตำแหน่ง ระบบการจ้าง การบรรจุและการแต่งตั้ง อัตราค่าจ้าง และค่าตอบแทน เงินเพิ่มและสวัสดิการ การเลื่อนตำแหน่ง การเปลี่ยน และการโอนย้ายตำแหน่ง การลา จรรยาบรรณ วินัย และการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากงาน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ และการอื่นที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจากบทบัญญัติในมาตรา ๖๕/๑ การดำเนินการทางวินัยของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ถูกกำหนดให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา แต่ไม่ปรากฏว่ามีหลักเกณฑ์กลางที่เป็นมาตรฐานกลางให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำไปออกข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา อีกทั้งในมาตรานี้มิได้บัญญัติให้นำหมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย ในบทบัญญัติของกฎหมายนี้ รวมถึงกฎ ประกาศ และข้อบังคับที่ออกโดยคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) มาใช้บังคับในการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลมด้วย

จากการศึกษาปัญหาบทบัญญัติมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวไม่มีความชัดเจน เนื่องจากไม่มีหลักเกณฑ์กลางที่เป็นมาตรฐานกลางให้สภาสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละแห่งนำไปออกข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ทำให้การออกข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งไม่เป็นมาตรฐานทางปกครอง และมีมาตรฐานต่ำกว่ากฎหมายที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รวมถึงไม่มีหลักเกณฑ์กลางที่กำหนดเป็นแนวทางเกี่ยวกับการกำหนดโทษที่เป็นมาตรฐานในการลงโทษทางวินัยของลักษณะพฤติการณ์ที่เป็นการกระทำความผิดทางวินัยของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเดียวกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และเมื่อเปรียบเทียบระบบการดำเนินการทางวินัยของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษากับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา จะเห็นว่ามี ความแตกต่างกัน เนื่องจากข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามีบทบัญญัติของกฎหมายรองรับและให้อำนาจไว้เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย แต่การดำเนินการทางวินัยของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละแห่ง ถูกกำหนดให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ อันมีลักษณะเป็นการกำหนดให้มีมาตรการภายในของฝ่ายปกครอง ซึ่งถือเป็นการออกกฎหมายลำดับรอง อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากที่มาของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นบุคลากรที่มาทดแทนข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยที่เกษียณอายุตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑

จึงถือว่าพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีศักดิ์และสิทธิเทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งปัญหาการดำเนินการทางวินัยในข้อนี้เกิดจากกระบวนการที่ไม่มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เป็นหลักเกณฑ์กลางที่กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาในแต่ละแห่งยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินการทางวินัยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และให้โอกาสชี้แจงหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งหน่วยงานทางปกครองจะต้องกำหนดไว้ให้ชัดเจน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๒๔๑/๒๕๔๘) รวมถึงการลงโทษทางวินัยในความผิดฐานใด จะต้องเป็นกรณีที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานอันเกี่ยวกับฐานความผิดนั้น ให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบโดยมีสาระสำคัญครบถ้วนถูกต้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๒๑/๒๕๕๐, อ.๑๕๒/๒๕๕๐, อ.๑๙๗/๒๕๔๘) ประกอบกับการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นคำสั่งทางปกครอง เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจะต้องพิจารณาและดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด อ.๑๙๐/๒๕๕๒)

๓) ปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาไม่มีความชัดเจน การดำเนินการทางวินัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางกฎหมายปกครอง ซึ่งมีกระบวนการที่จะต้องกระทำตามรูปแบบ ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับตามที่กฎหมายกำหนดไว้ การดำเนินการทางวินัยฝ่ายปกครองจะกระทำการใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิหรือประโยชน์อันชอบธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายกำหนดให้อำนาจ และจะต้องกระทำการภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจนั้น โดยการดำเนินการทางวินัยเป็นหลักการสำคัญของการบริหารงานบุคคลในภาครัฐที่เป็นการควบคุมพฤติกรรมและความประพฤติเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานราชการหรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนของหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ แต่หลักเกณฑ์วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยของหน่วยงานที่กำหนดนี้ จะต้องมีความมาตรฐานไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ตามที่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดไว้ ประกอบกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยเป็นหนึ่งในกระบวนการของการดำเนินการทางวินัย ซึ่งถือเป็นการกระทำทางปกครอง โดยการดำเนินการสอบสวนเป็นการรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการทั้งหลายเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ หรือพิสูจน์ค้นหาเกี่ยวกับเรื่องราวที่กล่าวหา เพื่อให้ได้มาซึ่งความจริงและความยุติธรรม อีกทั้งเพื่อพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยจริงตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ซึ่งหากผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดจริงก็จะได้ลงโทษผู้กระทำผิดวินัยนั้น สำหรับการสอบสวนทางวินัยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอน

ตามที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมกับสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงโต้แย้งข้อกล่าวหาและนำพยานหลักฐานเข้าสืบหักล้างแก้ข้อกล่าวหาได้ รวมถึงจะต้องพิจารณาดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนของการดำเนินการทางวินัยประกอบด้วย ได้แก่ การทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน องค์ประกอบและคุณสมบัติของกรรมการสอบสวน การแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา และคณะกรรมการสอบสวนทราบ การดำเนินการของประธานคณะกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวน การให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านกรรมการสอบสวน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน เป็นต้น

จากปัญหาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ในหมวดการดำเนินการทางวินัย รวมถึงกฎ ประกาศ และข้อบังคับที่ออกโดยคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) มิได้บัญญัติให้นำมาใช้บังคับกับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาด้วย โดยอนุโลม และจากปัญหาบทบัญญัติในมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้การดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่มีความชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องมาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายอื่นใดบัญญัติรองรับให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของกฎหมายอื่นใดมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม อีกทั้งไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับระเบียบพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะเช่นเดียวกับบุคลากรประเภทอื่น ๆ ที่มีกฎหมายเป็นของตนเอง เช่น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้น ซึ่งปัญหามาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่มีความชัดเจน มีปัญหาอยู่หลายประการ ดังนี้

๑) ปัญหากรณีใดบ้างที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยตามหลักการในการพิจารณาเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จะต้องมียุทธศาสตร์ตามสมควร หรือมีความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่ามีมูลความผิดวินัย ซึ่งปัญหานี้เกิดจากการไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดไว้โดยเฉพาะอย่างเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือบุคลากรของรัฐประเภทอื่น ๆ

๒) ปัญหาองค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่มีความชัดเจน ซึ่งโดยทั่วไปการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะกำหนดจำนวนคณะกรรมการสอบสวนไว้ว่าจะต้องมีอย่างน้อยกี่คน และที่มาของคณะกรรมการสอบสวนจะต้องมาจากข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา หรือบุคคลภายนอกหน่วยงาน อีกทั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย ๑ คน ร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวน

๓) ปัญหากระบวนการสอบสวนทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่มีความชัดเจน กล่าวคือไม่มีหลักเกณฑ์ที่กำหนดเป็นมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางให้สภาสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งนำไปออกข้อบังคับการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

บทสรุป

จากปัญหาดังที่กล่าวมานี้ ทำให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้บังคับบัญชาและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ที่จะต้องปรับข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญและข้อกฎหมายที่อ้างอิง รวมถึงข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจซึ่งอาจเกิดปัญหาในการปฏิบัติงานขึ้นได้ ประกอบกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดได้วางหลักการทางกฎหมายไว้ว่า การดำเนินการทางวินัยไม่ว่าจะเป็นกรณีการสอบสวน กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือการสอบสวนกรณีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องมีการดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและมีความยุติธรรม อาทิเช่น ผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และให้โอกาสชี้แจงหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา รวมถึงการลงโทษทางวินัยในความผิดฐานใด ต้องเป็นกรณีที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานอันเกี่ยวกับฐานความผิดนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบ โดยมีสาระสำคัญครบถ้วนถูกต้อง อีกทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยที่เป็นมาตรฐานภายในฝ่ายปกครอง จะต้องมีความไม่ต่ำกว่ากฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยเฉพาะการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครอง เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจะต้องพิจารณาและดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ และการที่จะนำกฎหมายอื่นมาใช้บังคับโดยอนุโลม ในทางกฎหมาย หมายความว่า การนำหลักการรายละเอียดของกฎหมายอื่นมาใช้บังคับ เพื่อให้การดำเนินการตามกฎหมายที่กำหนดให้มีการอนุโลมกฎหมายอื่นมาใช้บังคับบรรลุผล แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับเจตนารมณ์และหลักการของกฎหมายที่กำหนดให้มีการอนุโลมนั้น

ข้อเสนอแนะ

ให้นำบทบัญญัติของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมถึงกฎ ประกาศ และข้อบังคับที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งออกโดยคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) มาใช้บังคับกับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาด้วยโดยอนุโลม และให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันการอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ออกข้อกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์กลางเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นมาตรฐานให้สภาสถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางออกข้อบังคับการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ระบบการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีมาตรฐานเดียวกัน หรือตราพระราชบัญญัติระเบียบพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือให้มีลักษณะของกฎหมายเช่นเดียวกับบุคลากรของรัฐประเภทอื่น ๆ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงว่าการดำเนินการทางวินัยของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มีความสุจริต เทียบธรรม โปร่งใส เป็นกลาง และมีความถูกต้อง อันจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลในการดำเนินการทางวินัยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

ลักษณะพิเศษของสถาบันอุดมศึกษาที่แตกต่างไปจากส่วนราชการโดยทั่วไป*

ความแตกต่างในหลักการสำคัญที่ทำให้โครงสร้างการบริหาร อำนาจหน้าที่ และกระบวนการในการบริหารงานมหาวิทยาลัยของรัฐมีความแตกต่างไปจากโครงสร้างการบริหาร อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอื่น รวมทั้งการที่มหาวิทยาลัยยังถูกออกแบบให้มีกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติของตนเอง ในมุมมองของศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นิติไกรพจน์ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้อธิบายว่ามหาวิทยาลัยไทยถูกจัดตั้งขึ้นโดยให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับมาตั้งแต่ต้น จึงทำให้โครงสร้างและระบบบริหารมหาวิทยาลัยแตกต่างไปส่วนราชการระดับกรม ดังจะเห็นได้จากการเกิดขึ้นของมหาวิทยาลัยแห่งแรกภายหลังการจัดระบบบริหารราชการแบบใหม่ หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งก็คือ มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองที่จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ซึ่งไม่มีสถานะเป็นส่วนราชการมาตั้งแต่แรก โดยเป็นแต่เพียงนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ และมีได้อยู่ในสายการบังคับบัญชาของกระทรวง ทบวง กรมใด แต่เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ในกระแสของความพยายามควบคุมอำนาจการดูแลการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยอันเป็นที่รวมของผู้คนที่มีความรู้สมัยใหม่ซึ่งเป็นความพยายามของกลุ่มผู้มีอำนาจทางการเมืองในเวลานั้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ถูกดึงกลับเข้ามาสู่การเป็นส่วนราชการอีกแห่งหนึ่งด้วย จากนั้นการจัดตั้งมหาวิทยาลัยทุก ๆ แห่ง ต่อมาก็เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกัน คือในมีสถานะเป็นส่วนราชการระดับกรม ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งเริ่มต้นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากการกลับคืนไปสู่รากฐานและสถานะเดิมที่เหมาะสมสำหรับการเป็นองค์กรจัดการศึกษา ค้นคว้าวิชาการ และผลิตบัณฑิตออกสู่สังคม อันเป็นลักษณะเฉพาะที่ควรเป็นขององค์กรในลักษณะมหาวิทยาลัยเท่านั้น

บุคลากรในมหาวิทยาลัยมีทั้งผู้ที่มีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ทุกวันนี้ข้าราชการก็ลดจำนวนลงเรื่อย ๆ ตามนโยบายของรัฐที่ไม่มีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนอีกต่อไป หลายคนยังมีความหวังว่า จะผลักดันให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษากลับไปเป็นข้าราชการพลเรือน หรือมีสวัสดิการเทียบเท่าข้าราชการพลเรือน ทั้งที่มหาวิทยาลัยชั้นนำทั้งหลายโดยเฉพาะใน “ทปอ.” หรือ “ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย”

* ภิญญพันธ์ พจนะลาวัฒน์ และอัคร แมะบ้าน, “ความเป็นแรงงานที่หายไป: บุคลากรในมหาวิทยาลัยกับความค้ำึงหาสหภาพแรงงาน,” *ประชาไท*, ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐, ภายใต้ “บทความ,” สืบค้นเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๑, จาก <https://prachatai.com/journal/2016/10/68440>.

ก็ทยอยกันเปลี่ยนสถานะไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่มีการเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกันอย่างมากมาย สำหรับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษานั้น ได้รับสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา อย่างน้อยก็คือ สิทธิการรักษาพยาบาลที่ต้องจ่ายเงินสมทบกองทุนประกันสังคม เช่นเดียวกับแรงงานจำนวนมากในประเทศนี้ แต่สิทธิที่ควรจะได้รับคือการคุ้มครองในฐานะแรงงานกลับไม่ปรากฏเท่าที่ควร

ผู้เขียนเสนอว่า จำเป็นต้องตระหนักถึงความเป็นแรงงานประเภทหนึ่งของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสายวิชาการหรือสายสนับสนุน และการรวมตัวเพื่อเรียกร้องเพื่อประโยชน์และถ่วงดุลอำนาจ นับเป็นเรื่องปกติในสังคมประชาธิปไตย ที่ผ่านมามีความเคลื่อนไหวไม่น้อยของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา เช่น การถกเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของคณาจารย์ที่เชียงใหม่เพื่อแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๕๒ ต่อเนื่องไปยังปีต่อมา จนมีการรวบรวมรายชื่อถึง ๗๐๐ รายชื่อคณาจารย์เพื่อยื่นเสนอต่อรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการในปี ๒๕๕๔ กรณีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นเครือข่ายแลกเปลี่ยนและรับเรื่องราวบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา และสร้างพื้นที่ใน social media ในรูปแบบเพจและกลุ่ม Facebook ที่ปัจจุบันมีสมาชิกหมื่นสามพันกว่าคน การดำเนินการจัดตั้งที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทย

เมื่อมหาวิทยาลัยเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว ก็ยิ่งทำให้การเรียกร้องมีลักษณะตัวใครตัวมันมากยิ่งขึ้นเมื่อแต่ละแห่งมีความต่างกันจนอาจหาจุดร่วมด้วยกันยาก เห็นได้จากศูนย์ประสานงานบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีภาพของเครือข่ายที่กว้างขวางรวมทั้งมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และมหาวิทยาลัยที่ยังไม่ออกนอกระบบ ขณะที่มีอีกกลุ่มก็คือที่ประชุมสภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทยที่มีฐานอยู่บน ๓ กลุ่มสถาบันก็คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั่วประเทศ รวมถึงสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

ในที่นี่เห็นว่าสภาพแรงงานเป็นทางเลือกหนึ่งในการสร้างอำนาจต่อรองทั้งกับมหาวิทยาลัยที่เริ่มมีสถานะเป็นนายจ้างมากขึ้นทุกที ที่ผ่านมานั้นตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ การจ้างงานของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาถูกยกเว้นไม่ถูกคุ้มครองตามกฎหมายดังกล่าว เนื่องจากมหาวิทยาลัยนั้นมีสถานะเป็นราชการประเภทหนึ่งที่นับเป็นราชการส่วนกลางตามมาตรา ๔ การตีความและตีตราดังกล่าวเกิดขึ้นบนฐานคิดว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทหนึ่ง ดังนั้นด้านแรกที่ต้องเคลื่อนไหวก็คือ การผลักดันให้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเพื่อรองรับให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นแรงงานที่ได้รับการคุ้มครอง

ดังนั้น ในจังหวะนี้ต่อไปนี้จึงนับเป็นโอกาสในการสร้างสภาพแรงงานพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และระหว่างมหาวิทยาลัย ทั้งยังสามารถผนึกกำลังร่วมมือกับสภาพแรงงาน ประเภทอื่น ๆ ได้ด้วย

อย่างไรก็ตามในอีกสายความคิดหนึ่งเห็นว่า การปรับปรุงสภาพการจ้างงานในสถาบันอุดมศึกษา ควรแก้ไขด้วยการทำให้บุคลากรเป็นข้าราชการหรืออย่างน้อยก็ให้มีสวัสดิการแบบข้าราชการ เช่น การให้สิทธิรักษาพยาบาลผ่านสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) และการเปิดโอกาสให้สมัคร เข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) นอกจากนี้จะมีความเป็นไปได้ยากในเชิงนโยบายแล้ว เนื่องจาก ที่ผ่านมารัฐบาลไม่มีแนวโน้มที่จะนำการบริหารบุคคลไปสู่ระบบราชการเลยตั้งแต่ทศวรรษ ๒๕๔๐ เป็นต้นมา จนกระทั่งเร็ว ๆ นี้ที่มหาวิทยาลัยจำนวนมากทยอยกลายร่างเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผู้เขียนยังเห็นว่า ความคิดดังกล่าวย่อมสามารถเข้าใจได้ในฐานะที่พวกเขาต้องการเรียกร้องสวัสดิการที่มั่นคง ซึ่งแนวคิดแบบนี้เกิดจากการเปรียบเทียบกับข้าราชการครูอันเป็นสายงานที่พอจะเทียบเคียงกันได้ดังที่กล่าว ไปแล้ว

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๗๖๑

ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ร่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลในราชการฝ่ายพลเรือน จำนวน ๕ ฉบับ กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

: ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

: รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ก่อนเสนอร่างกฎหมายต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)

: สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณา

โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

: การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๐๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและ
แต่งตั้งให้รับราชการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนใน
สถาบันอุดมศึกษา

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา

“สภาสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัย หรือสภาสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

“สถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา แต่ไม่รวมถึงสถานศึกษาของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาและการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ.

(๓) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๕) เป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น

(๑๐) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๘ อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษหรือเงินเพิ่มพิเศษสำหรับผู้ที่มีคุณวุฒิหรือความสามารถเป็นพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๙ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด แต่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้มีวันหยุดพิเศษเฉพาะกรณีเพิ่มขึ้นตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาก็ได้

สภาสถาบันอุดมศึกษามีอำนาจกำหนดข้อบังคับในการอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือตามโครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่นในระหว่างลาได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๑๐ สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ดำเนินการให้มีการประเมินและพัฒนาข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

หมวด ๒

คณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาคณะหนึ่ง

เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.อ.” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน

(๒) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และเลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินสิบคน

(๔) กรรมการซึ่งแต่งตั้งจากนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาสองคน อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาสองคน และผู้แทนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสองคน เป็นกรรมการ

(๕) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ต้องดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือไม่ต่ำกว่าอธิบดี หรือเป็นผู้บริหารจากภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานเป็นที่ประจักษ์และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมายหรือด้านการบริหารจัดการภาครัฐ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้รัฐมนตรีดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ กรรมการซึ่งแต่งตั้งจากนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาและอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาตาม (๔) จะต้องไม่มาจากสถาบันอุดมศึกษาเดียวกัน

มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๒ กรรมการตาม

มาตรา ๑๑ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๔) นอกจากต้องพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา อธิการบดี หรือข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ ก.พ.อ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๒) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้รับค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์เกื้อกูลอื่น ให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม

(๓) กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ และการพิจารณาตำแหน่งวิชาการ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

(๔) ออกกฎ ก.พ.อ. ระเบียบ หรือข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดกรอบอัตรากำลัง และอัตราส่วนสูงสุดของวงเงินที่จะพึงใช้เพื่อการบริหารงานบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบัน

(๖) กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานจากสถาบันอุดมศึกษา ให้ผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการหรือบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง

(๗) กำหนดอัตราค่าตอบแทนให้กับนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาและกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๘) พิจารณารับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒಿಯ่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดอัตราเงินเดือนค่าตอบแทนที่ควรได้รับ และตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง

(๙) กำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ตามกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๕ การประชุมของ ก.พ.อ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

กรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นไม่ได้

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

^๓ มาตรา ๑๔ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๔ มาตรา ๑๔ (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๖)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖^๕ ก.พ.อ. จะตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่ ก.พ.อ. มอบหมายก็ได้

การตั้งคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ก.พ.อ. จะกำหนดให้คณะอนุกรรมการคณะใด ปฏิบัติการตามที่มอบหมาย แล้วเสนอ ก.พ.อ. เพื่อพิจารณาหรือเพื่อทราบ แล้วแต่กรณี ก็ได้

การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งการ ประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๑๗ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การ ดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการพิจารณาตำแหน่ง วิชาการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพ ในการวางหลักเกณฑ์และ วิธีการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่งจะไม่กำหนดภาระหน้าที่ของตำแหน่งแต่ละตำแหน่ง โดย กำหนดภาระหน้าที่ของหน่วยงานแทนก็ได้

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการขัดหรือแย้งกับที่บัญญัติไว้แล้วใน พระราชบัญญัตินี้ หรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนดตามมาตรา ๑๔ (๓) หรือที่ ก. อ.ร. กำหนดตามมาตรา ๑๗/๔ (๒)^๖

หมวด ๒/๑

คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

มาตรา ๑๗/๑^๗ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์คณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ร.” ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) คนหนึ่งซึ่ง ก.พ.อ. มอบหมาย เป็นประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง ก.พ.อ. แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นกรรมการใน ก.พ.อ. และ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านบริหารการ อุดมศึกษา ด้านกฎหมาย และด้านบริหารงานบุคคล จำนวนไม่เกินห้าคน

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ การได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

^๕ มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๖ มาตรา ๑๗ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๗ หมวด ๒/๑ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ มาตรา ๑๗/๑ ถึง มาตรา ๑๗/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๘ มาตรา ๑๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๗/๒^๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗/๑ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน กรรมการตามวาระหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวาระหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๗/๓^{๑๐} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๗/๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗/๑ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ก.พ.อ. มีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงเกินกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๗/๔^{๑๑} ก.อ.ร. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๒ และพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๖๓
- (๒) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์

มาตรา ๑๗/๕^{๑๒} ก.อ.ร. จะตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่ ก.อ.ร. มอบหมายก็ได้

การตั้งคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ก.อ.ร. จะกำหนดให้คณะอนุกรรมการคณะใดปฏิบัติการตามที่มอบหมาย แล้วเสนอ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาหรือเพื่อทราบ แล้วแต่กรณี ก็ได้

การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งการประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.อ.ร. กำหนด

^๙ มาตรา ๑๗/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๐} มาตรา ๑๗/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๑} มาตรา ๑๗/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๒} มาตรา ๑๗/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๗/๖^{๑๓} การประชุมของ ก.อ.ร.ให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓
การกำหนดตำแหน่ง การบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๑๘^{๑๔} ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มีดังต่อไปนี้

(ก) ตำแหน่งวิชาการ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย ได้แก่

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

(๕) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(ข) ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ได้แก่

(๑) อธิการบดี

(๒) รองอธิการบดี

(๓) คณบดี

(๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) ผู้ช่วยอธิการบดี

(๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

คณะ

(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต

ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่ ก.พ.อ.

กำหนด

(๘) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(ค) ตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ได้แก่

(๑) ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ

(๒) ระดับเชี่ยวชาญ

(๓) ระดับชำนาญการ

(๔) ระดับปฏิบัติการ

(๕) ระดับอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิชาการตาม (ก) (๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นไปตาม

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

^{๑๓} มาตรา ๑๗/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๔} มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตาม (ข) (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดมีวิทยาเขตนอกที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา และมีรองอธิการบดีเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบวิทยาเขต จะกำหนดให้มีตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีสำหรับวิทยาเขตนั้นด้วยก็ได้

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการตาม (ก) มีสิทธิใช้ตำแหน่งวิชาการเป็นค่านำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

มาตรา ๑๙^{๑๔} ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และจะพ้นจากราชการในสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หากสถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสอนหรือวิจัย และมีความประสงค์ที่จะให้ผู้นั้นรับราชการอยู่ต่อไป สถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ได้

ในระหว่างการต่อเวลาราชการตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการต่อเวลาราชการจะดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) และงานบริหารอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนดมิได้

การต่อเวลาราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๒๐ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดกรอบของตำแหน่ง อันดับเงินเดือนของตำแหน่ง และจำนวนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษานั้น รวมทั้งภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบของตำแหน่ง และคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้กำหนดคราวละสี่ปี โดยต้องคำนึงถึงความมีประสิทธิภาพ ความไม่ซ้ำซ้อน ความประหยัด และต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๒๑ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตำแหน่งใดบังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการใด ในฐานะใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ข้อบังคับดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดขั้นตอนโดยไม่จำเป็น

มาตรา ๒๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้บรรจุและแต่งตั้งโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สอบแข่งขัน

(๒) คัดเลือก

^{๑๔} มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยปกติให้ดำเนินการโดยวิธีสอบแข่งขัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา จะใช้วิธีคัดเลือกก็ได้

หลักสูตร วิธีการสอบแข่งขัน เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชี ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือก ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดโดยคำนึงถึงความเที่ยงธรรม โอกาสที่บุคคลทั่วไปจะเข้ารับการศึกษา และประโยชน์สูงสุดที่สถาบันอุดมศึกษาจะได้รับ

การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยวิธีการสอบแข่งขันหรือวิธีการคัดเลือก ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ตามลำดับที่ในบัญชีหรือจากผู้ได้รับคัดเลือก แล้วแต่กรณี

ข้อบังคับตามวรรคสามและวรรคสี่ ต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๗ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดตามมาตรา ๒๐

สำหรับผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ (ข) (๑) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้แต่จะบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้ว

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ตามที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น

การรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่การสอนหรือวิจัย ก.พ.อ. จะวางหลักเกณฑ์ในการอนุมัติให้สถาบันอุดมศึกษาบรรจุและแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญงานสูงเข้ารับราชการในตำแหน่งวิชาการ โดยให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้นก็ได้

มาตรา ๒๖ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี เมื่อได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไปในขณะที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้ได้รับเงินเดือนจนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งศาสตราจารย์ได้

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ให้ผู้ช่วยอธิการบดี และรองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

เมื่อผู้บริหารตามวรรคหนึ่งและวรรคสองพ้นจากตำแหน่งประเภทผู้บริหารแล้ว ให้ผู้นั้นกลับไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมและได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งนั้นในชั้นที่ได้รับอยู่ในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร

การได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา นี้ ไม่ตัดสิทธิข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการในการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการตามตำแหน่งวิชาการที่ตนครองอยู่

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งจากบุคคลที่มีได้เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มพิเศษของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

รองอธิการบดีที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งจากงบประมาณแผ่นดินจะมีได้ไม่เกินห้าอัตรา และในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดมีวิทยาเขต ให้มีรองอธิการบดีดังกล่าวเพิ่มได้วิทยาเขตละหนึ่งอัตรา

ผู้ช่วยอธิการบดีที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งจากงบประมาณแผ่นดิน จะมีได้ไม่เกินสามอัตรา

รองคณบดีที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งจากงบประมาณแผ่นดิน จะมีได้ไม่เกินสามอัตรา

มาตรา ๒๘ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้อธิการบดีเป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง เว้นแต่การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) (๑) และตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามมาตรา ๑๘ (ค) (๑) ให้รัฐมนตรีนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง^{๑๖}

การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๒๙ ผู้ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๒๒ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้น ตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะมีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้ไม่กระทบ

^{๑๖} มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การรับเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการ ในระหว่างที่ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๓๐ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรา ๒๐

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใด เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่ ก.พ.อ. รับรองตามมาตรา ๑๔ (๘)

มาตรา ๓๑^{๓๓} การเลื่อนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๓๒ การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถกระทำได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในต่างสถาบันอุดมศึกษา อาจกระทำได้เมื่อผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ ทั้งสองฝ่ายยินยอมในการโอนและเจ้าตัวสมัครใจ

(๒) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในต่างสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๓) การรับโอนข้าราชการที่มีใช้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและมีใช้ข้าราชการการเมือง และการรับโอนพนักงานส่วนท้องถิ่นมาเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๓๓^{๓๔} ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ (๑) แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ แต่งตั้งผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๓๔ ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการอาจขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้ในกรณีดังต่อไปนี้

^{๓๓} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๔} มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑) ออกจากราชการเมื่อถูกสั่งให้ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหาย

(๒) ออกจากราชการโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ลาออกจากราชการไปด้วยเหตุใด ๆ อันมิใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การกลับเข้ารับราชการ การนับวันรับราชการ และเงินเดือนที่จะได้รับของผู้ขอกลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งแต่ละกรณี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

หมวด ๔

การเลื่อนเงินเดือน

[คำว่า “เลื่อนเงินเดือน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙]

มาตรา ๓๕ การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของตำแหน่งและผลงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัยและจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนความสามารถและความอดสาหัสในการปฏิบัติงานตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

การเลื่อนเงินเดือนตามวรรคหนึ่งให้อธิการบดีมีคำสั่งเลื่อนเงินเดือนตามข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเสนอแนะไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีจะสั่งการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังกล่าวก็ได้

การเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้นายกสภาสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน^{๑๔}

[คำว่า “เลื่อนเงินเดือน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙]

มาตรา ๓๖ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ได้ถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

[คำว่า “เลื่อนเงินเดือน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙]

^{๑๔} มาตรา ๓๕ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวด ๕

วินัยและการรักษาวินัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๗ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๘ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องสนับสนุนการปกครอง

ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๐ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

ระเบียบแบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๑ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่รายงานเท็จต่อ

ผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วยการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๒ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี

มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักเรียน

นิสิต นักศึกษา หรือประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๒ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน การกระทำดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

มาตรา ๔๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่เป็นการจัดการ ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่เป็นการปฏิบัติราชการหรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

มาตรา ๔๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในการกำหนดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วยก็ได้

มาตรา ๔๖ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๔๗ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดเมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามหมวด ๖ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลับแกลังผู้ได้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๘ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามมาตรา นี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนผู้นั้น

ลาออกจากราชการ

[คำว่า "ลดเงินเดือน" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมวด ๖ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การดำเนินการทางวินัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำความผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา และผู้มีอำนาจในการสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย คำว่าผู้บังคับบัญชาตามมาตรา นี้ ให้หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๕๐ ในระหว่างการสอบสวน จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๕๑ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกสอบสวนกระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๙ ลงโทษตามควรแก่กรณี ตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๕๒ ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวน ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย อาจถูกดำเนินการทางวินัยเพราะมีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากราชการได้ แต่ต้องดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๕๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเคยถูกกล่าวหา หรือกระทำความผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุ หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

การออกจากราชการ

มาตรา ๕๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘
- (๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

มาตรา ๕๖ วิธีการลาออก การอนุญาตให้ลาออก และการยับยั้งการลาออก ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

ถ้าผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ หรือสภาสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี มิได้อนุญาตให้ลาออก และมีได้ยับยั้งการลาออกภายในเวลาที่กำหนดในข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

การยับยั้งการลาออกจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้สิทธิทางการเมืองหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ลาออกเกินกว่าเหตุมิได้

มาตรา ๕๗ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดมีกรณีดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ หรือสภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ
 - (๒) สมัครงานไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ
 - (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๗ (ก) (๑) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ (ข) (๑) (๒) (๕) หรือ (๖)
 - (๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๗ (ก) (๓) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ (ข) (๔)
 - (๕) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ
 - (๖) มีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ เว้นแต่ทางราชการยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
 - (๗) ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้
 - (๘) ถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 - (๙) ถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติว่าถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ
- การสั่งให้ออกจากราชการตาม (๔) ให้ดำเนินการสอบสวนโดยให้นำมาตรา ๔๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
- การสั่งให้ออกจากราชการตาม (๕) หรือ (๗) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด
- การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๕๘ เมื่อข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา ๕๙^{๒๐} การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) (๑) และตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามมาตรา ๑๘ (ค) (๑) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา ๖๐ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภาสถาบันอุดมศึกษาทราบ ใน

^{๒๐} มาตรา ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

กรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งลงโทษมิได้ดำเนินการทางวินัยหรือมิได้สั่งให้ออกจากราชการโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

หมวด ๘ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

มาตรา ๖๑ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

[คำว่า “ลดเงินเดือน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙]

มาตรา ๖๒ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ.ร. กำหนด

ให้ ก.อ.ร. พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ ก.อ.ร. ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือในกรณีที่ ก.อ.ร. มิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

[คำว่า “ก.อ.ร.” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙]

มาตรา ๖๓^{๒๑} ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง และให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน โดยจะต้องมีการกำหนดหลักประกันความเป็นธรรมเพื่อคุ้มครองผู้ร้องทุกข์มิให้ถูกกลั่นแกล้ง หรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

^{๒๑} มาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ให้ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗/๔ (๒) ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของ ก.อ.ร. หรือในกรณีที่ ก.อ.ร. มิได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๖๔ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือ ก.อ.ร. แล้วแต่กรณี โดยเร็ว

[คำว่า “ก.อ.ร.” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙]

มาตรา ๖๕^{๒๒} การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๑ และการแก้ไขคำสั่งลงโทษตามมาตรา ๖๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับตามวรรคหนึ่งซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน และให้นำมาตรา ๖๒ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๙
การบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา^{๒๓}

มาตรา ๖๕/๑^{๒๔} การกำหนดตำแหน่ง ระบบการจ้าง การบรรจุและการแต่งตั้ง อัตราค่าจ้างและค่าตอบแทน เงินเพิ่มและสวัสดิการ การเลื่อนตำแหน่ง การเปลี่ยนและการโอนย้ายตำแหน่ง การลา จรรยาบรรณ วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากงาน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการอื่นที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๖๕/๒^{๒๕} พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ หรือตำแหน่งอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่ออกตามมาตรา ๖๕/๑ ได้

^{๒๒} มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๓} หมวด ๙ การบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มาตรา ๖๕/๑ ถึงมาตรา ๖๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๔} มาตรา ๖๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๕} มาตรา ๖๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งประเภท
ผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นมีอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งที่
ได้รับการแต่งตั้ง และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานใน
สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดหน่วยงานนั้น

ตำแหน่งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตำแหน่งใดบังคับบัญชาข้าราชการและ
พนักงานในส่วนราชการหรือส่วนงานใด ในฐานะใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษา
กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทเฉพาะกาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๖ ให้ดำเนินการให้มี ก.พ.อ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบ
วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มี ก.พ.อ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ม. ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ทำหน้าที่ ก.พ.อ. ไปพลางก่อน

ในกรณีที่มีกฎหมายใดระบุถึงข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ให้ถือว่ากฎหมายดังกล่าวหมายถึงข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๗ ในระหว่างที่ยังมีมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าห้าแห่ง ให้กรรมการตาม
มาตรา ๑๑ (๔) ประกอบด้วย

(๑) กรรมการซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และ
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันคัดเลือกกันเองสองคน

(๒) กรรมการซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยคัดเลือกกันเองสองคน

(๓) กรรมการซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันคัดเลือกกันเองสองคน

(๔) กรรมการซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยคัดเลือกกันเองสองคน

(๕) กรรมการซึ่งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันคัดเลือกกันเองสองคน

(๖) กรรมการซึ่งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยคัดเลือกกันเองสองคน

การคัดเลือกกรรมการตาม (๕) ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน คัดเลือกผู้แทนสถาบันละหนึ่งคน และให้
ผู้แทนซึ่งได้รับคัดเลือกประชุมและเลือกกันเองให้เหลือสองคน เป็นกรรมการ

การคัดเลือกกรรมการตาม (๖) ให้นำวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งหมายความว่า มหาวิทยาลัยและสถาบันที่จัดการศึกษา
ในระดับอุดมศึกษาที่ยังเป็นส่วนราชการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและในวันที่ ๓๐
กันยายน ๒๕๔๕ เป็นส่วนราชการสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖๗ มีน้อยกว่าห้าแห่ง ให้กรรมการตามมาตรา ๖๗ (๒) (๔) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งในสิ้นปีที่มีมหาวิทยาลัยน้อยกว่าห้าแห่ง และให้กรรมการตามมาตรา ๖๗ (๑) (๓) และ (๕) อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

มาตรา ๖๙ ในวาระเริ่มแรกจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๓) จากผู้ซึ่งกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒) (๔) และ (๕) เสนอแนะ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖๗ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๖๗

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่มิใช่กฎหมายก่อนหรือหลังพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บัญญัติให้มหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖๗ วรรคสี่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ยังมีข้าราชการอยู่ในมหาวิทยาลัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ให้ถือว่าข้าราชการในมหาวิทยาลัยดังกล่าวเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๖๗

มาตรา ๗๒ ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับและให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีตำแหน่งวิชาการตั้งแต่ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และจะพ้นจากราชการในสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หากสถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสอนหรือวิจัย และมีความประสงค์ที่จะให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป สถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ได้ โดยการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด และในระหว่างการต่อเวลาราชการดังกล่าว ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการต่อเวลาราชการจะดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) และงานบริหารอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนดมิได้^{๖๖}

ในระหว่างที่ ก.พ.อ. ยังมีได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ใช้บังคับอยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามพระราชบัญญัตินี้^{๖๗}

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖๗ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ และข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ได้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการให้แล้ว

^{๖๖} มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๗} มาตรา ๗๒ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนดตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับ

สำหรับข้าราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองที่พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ และได้รับคำสั่งให้รับราชการต่อไป ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ผู้นั้นมีสภาพเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป และในการออกจากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญให้งดรับบำนาญตั้งแต่วันที่รับคำสั่งให้รับราชการต่อไป รวมทั้งให้คืนเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชยและผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวที่ได้รับไปแก่กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งให้รับราชการต่อไป แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จ ให้คืนเงินบำเหน็จ เงินสะสม เงินสมทบและผลประโยชน์ที่ได้รับจากเงินดังกล่าวแก่ทางราชการและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งให้รับราชการต่อไป

สำหรับข้าราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองซึ่งได้รับคำสั่งให้รับราชการต่อไป ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้ผู้นั้นอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ต่อไป และในการออกจากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญ ให้งดรับบำนาญตั้งแต่วันที่รับคำสั่งให้รับราชการต่อไป แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จ ให้คืนบำเหน็จแก่ทางราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งให้รับราชการต่อไป

ข้าราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองซึ่งได้รับคำสั่งให้รับราชการต่อไป ให้มีสิทธิได้นับเวลาราชการก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการต่อไป เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดเป็นข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ หรือข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และมีตำแหน่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

มาตรา ๗๔ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎทบทวง กฎ ก.พ. ระเบียบ ข้อบังคับ การกำหนดกรอบอัตรากำลัง การจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกรณีอื่นใดซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๗๐ โดยอนุโลมไปพลางก่อนเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีการออกกฎกระทรวง กฎ ก.พ.อ. ระเบียบ ข้อบังคับหรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

บรรดา กฎ ก.ค. กฎ ก.พ. ระเบียบ ข้อบังคับ การกำหนดกรอบอัตรากำลัง การจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกรณีอื่นใด ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับกับข้าราชการครูและข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งเดิมปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๗๓ โดยอนุโลมไปพลางก่อนเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวง กฎ ก.พ.อ. ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ ก.ม. หรือ ก.ค. หรือ ก.พ. เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.อ. และให้อำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัย อ.ก.ค. กรม อ.ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กรม เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้อำนาจหน้าที่ในการสั่งบรรจุและแต่งตั้งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

มาตรา ๗๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัย หรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณาและการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการสอบสวนหรือการพิจารณานั้นแล้วแต่กรณี เป็นอันใช้ได้

มาตรา ๗๖ ผู้ใดมีกรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ หรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีการพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ต่อไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

มาตรา ๗๗ การใดอยู่ในระหว่างดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่เกี่ยวกับข้าราชการครู ข้าราชการพลเรือนสามัญในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย การดำเนินการต่อไปสำหรับกรณีนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาจะต้องมารวมอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แต่เนื่องจากข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐอยู่ภายใต้ระบบการบริหารงานบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ ก.ม. ก.ค. และ ก.พ. ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีความเสมอภาค เป็นเอกเทศ และสอดคล้องกับภารกิจโดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ จึงสมควรกำหนดให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษาขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยให้คณาจารย์และบุคลากรที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๒๕}

มาตรา ๑๔ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการต่อเวลาราชการตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ การกำหนดตำแหน่ง การแต่งตั้ง และการเลื่อนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นไปให้เป็นไปตามประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะได้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้สอดคล้องกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ยังคงได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่าจะได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งหรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้สอดคล้องกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

การได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ตำแหน่งใดที่ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในอัตรา

ใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ก.พ.อ. กำหนด โดยความเห็นชอบของ คณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้เทียบเคียงกับบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วย เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบางส่วนไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงการ กำหนดระบบตำแหน่งและประเภทตำแหน่งให้เหมาะสมกับลักษณะงาน และปรับปรุงการกำหนด หลักเกณฑ์การต่อเวลาราชการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการเสียใหม่เพื่อให้การต่อเวลาราชการเป็นไป ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสอนหรือวิจัย และตามความต้องการของสถาบันอุดมศึกษา เท่านั้น นอกจากนี้ สมควรที่จะให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนของอธิการบดีและ บทบัญญัติเพื่อรองรับการบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึง จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๑๑ ให้ดำเนินการให้มี ก.อ.ร. ตามมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มี ก.อ.ร. ตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.พ.อ. ทำหน้าที่ ก.อ.ร. ไปพลางก่อน

มาตรา ๑๒ เรื่องอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอยู่ในอำนาจการ พิจารณาของ ก.พ.อ. ให้ ก.พ.อ. พิจารณาต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๑๓ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๗/๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นำข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีถูกสั่ง ให้ออกจากราชการ หรือกรณีถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก พ.ศ. ๒๕๔๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม จนกว่าจะได้มีการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๗/๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์เพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการของคณะกรรมการเพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และแก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับระบบการเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยแก้ไขจากคำว่า "เลื่อนขั้นเงินเดือน" เป็นคำว่า "เลื่อนเงินเดือน" และแก้ไขคำว่า "ลดขั้นเงินเดือน" เป็นคำว่า "ลดเงินเดือน" จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

Table with 3 columns: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา, and สำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. The table contains a grid of 12 empty cells.

หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๗๖๑

ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการขององค์กรกลาง
บริหารงานบุคคลในราชการฝ่ายพลเรือน

จำนวน ๕ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๒๙)

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ปฏิบัติราชการ
 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 เลขรับ 9675
 วันที่ 19 ก.ย. 2561
 เวลา 11.34 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๖๑

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล
ในราชการฝ่ายพลเรือน จำนวน ๕ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ รวม ๕ ฉบับ และเอกสารประกอบ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๔. ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๕. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รวม ๕ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๕ ฉบับดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๒๕๖๑ / ๕๕๖
วันที่ ๑๙ ก.ย. ๖๑
เวลา ๑๕.๕๒ น.
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒ (วมช)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๘๑๒๑ (วณช/๐๙/หนังสือ/๐๐๘)

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๕๖๑ วันที่ 19 ก.ย. ๖1
เวลา 15.23 ส่ง น.พ.
สำนักการประชุม

ร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๓๑)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งออกจากราชการไปแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๕๓/๑)

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันปรากฏปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่เสมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้ว นอกจากนี้ยังมีปัญหาความแตกต่างระหว่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต ซึ่งทำให้การดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการที่ถูกองค์กรตรวจสอบการทุจริตชี้มูลความผิดหลังออกจากราชการไปแล้วในบางกรณีไม่อาจดำเนินการตามฐานความผิดที่ชี้มูลได้ ดังนั้น สมควรให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ซึ่งออกจากราชการเป็นมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต อันจะเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๓๒)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการ
อันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำ
หรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น
หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหา

ของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่า
 ในขณะรับราชการได้กระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับ
 ราชการหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา
 ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้
 เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา
 หลังจากที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดออกจากราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการ
 ทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้
 ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ โดยต้องเริ่มดำเนินการ
 สืบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้น
 ออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นการฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาตามวรรคหนึ่ง จะต้องสั่งลงโทษ
 ภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การ
 พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัย
 มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการ
 ดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จ
 ภายในสองปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวน
 พิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

“มาตรา ๕๓/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
 หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการพลเรือน
 ในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการ
 พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการ
 ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย
 อย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

นายกรัฐมนตรีน

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
รัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

บันทึกวิเคราะหฺสรุปร

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะหฺสรุปรสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันปรากฏปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างบทบัญญัติของกฎหมาย
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความ
ไม่เป็นธรรมและไม่เสมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้ว
นอกจากนี้ ยังมีปัญหาความแตกต่างระหว่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือนกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต ซึ่งทำให้การดำเนินการทางวินัย
เพื่อพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการที่ถูกองค์กรตรวจสอบการทุจริตชี้มูลความผิดหลังออกจากราชการ
ไปแล้วในบางกรณีไม่อาจดำเนินการตามฐานความผิดที่ชี้มูลได้ ดังนั้น สมควรให้การดำเนินการ
ทางวินัยแก่ผู้ซึ่งออกจากราชการเป็นมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบ
การทุจริต อันจะเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับนี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ
เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วแต่กรณี เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์

และเงื่อนไขในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการแต่ละประเภทซึ่งออกจากราชการไปแล้ว ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่มีการกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาไว้ก่อนออกจากราชการ ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

(๒) กรณีที่มีการกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาภายหลังจากที่ออกจากราชการแล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ แต่ในกรณีที่เป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งสามารถดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ นั้นจะต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

(๓) กรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษหรือองค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ แล้วแต่กรณี

(๔) กรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) มีมติชี้มูลความผิดผู้ซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๕) การดำเนินการทางวินัยที่ส่วนราชการดำเนินการเอง หรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิด ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ซึ่งออกจากราชการของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และสอดคล้องกับกฎหมายขององค์การตรวจสอบการทุจริต จะเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นการสร้างหลักประกันแก่ประชาชนว่าจะได้รับการปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยความโปร่งใสและเป็นธรรม

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ก่อนเสนอร่างกฎหมายต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ก่อนเสนอร่างกฎหมายต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงาน ก.พ. ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

ช่องทางที่ ๑ : การจัดประชุมหารือระหว่างผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน องค์กรตรวจสอบ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

ช่องทางที่ ๒ : การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชน ข้าราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงาน ก.พ. (www.ocsc.go.th) และเว็บไซต์กฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th)

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

๒.๑ สำนักงาน ก.พ. ได้จัดประชุมหารือระหว่างผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ : การจัดประชุมในระดับเจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการดำเนินการทางวินัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุม ๒ สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี

ครั้งที่ ๒ : การจัดประชุมในระดับกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุม ๓๓๑๐ สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี

ซึ่งการประชุมทั้งสองครั้งเป็นการระดมความคิดเห็นเพื่อนำไปจัดทำหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในหลักเกณฑ์ดังกล่าวและมีมติให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลในราชการฝ่ายพลเรือนดำเนินการแก้ไขกฎหมายของตนให้มีความสอดคล้องกันตามหลักการดังกล่าว จึงมีการจัดประชุมในครั้งที่ ๓

ครั้งที่ ๓ : การจัดประชุมในระดับเจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการดำเนินการทางวินัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุม ๒ สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี เพื่อร่วมกันพิจารณาร่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้วให้เป็นไปตามหลักการที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ (โดยพิจารณาจากร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงาน ก.พ. ยกร่างเป็นเบื้องต้น)

๒.๒ สำนักงาน ก.พ. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการเห็นชอบตามผลการประชุมข้อ ๒.๑ (ครั้งที่ ๓) โดยเปิดโอกาสให้ประชาชน ข้าราชการ และ ผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงาน ก.พ. (www.ocsc.go.th) และ เว็บไซต์กฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมประชุมฯ

ครั้งที่ ๑ : เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุม ๒ สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี คือ เจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการดำเนินการทางวินัยขององค์กรกลางการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ครั้งที่ ๒ : เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุม ๓๓๑๐ สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี คือ กรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ในการประชุมทั้งสองครั้งมีรายชื่อหน่วยงานที่เข้าร่วมประชุมตามเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๑

ครั้งที่ ๓ : เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุม ๒ สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี คือ กรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายชื่อหน่วยงาน ที่เข้าร่วมประชุมตามเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒

๓.๒ กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็นทางเว็บไซต์สำนักงาน ก.พ. (www.ocsc.go.th) และเว็บไซต์กฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th) คือ ประชาชน ข้าราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

ปรากฏตามตารางสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นฯ เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ และ ๔

๕. ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

ปรากฏตามตารางสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นฯ เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ และ ๔

๖. คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ปรากฏตามตารางสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นฯ เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ และ ๔

๗. การนำผลการรับฟังความเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

เนื่องจากองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ องค์กรตรวจสอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้าราชการ และประชาชน เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ) จึงเห็นควรให้เสนอร่างกฎหมายดังกล่าวตามขั้นตอน และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวตามขั้นตอนให้สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รายชื่อองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการและส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง
ในการกำหนดมาตรฐานการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ

ที่	ชื่อคณะกรรมการ
๑.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)
๒.	คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
๓.	คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (กร.)
๔.	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ก.ส.)
๕.	คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.)
๖.	คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.)
๗.	คณะกรรมการอัยการ (ก.อ.)
๘.	องค์กรกลางบริหารงานบุคคลในสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (อ.สร.)
๙.	คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม (ก.ศ.)
๑๐.	คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง
๑๑.	คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)
๑๒.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.)
๑๓.	คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร (ก.ก.)
๑๔.	คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ)
๑๕.	คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.)
๑๖.	คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.)
๑๗.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนประจำ กอ.รมน.
๑๘.	คณะกรรมการข้าราชการทหาร (กขท.)
๑๙.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
๒๐.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)
๒๑.	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รายชื่อองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการและส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง
 ในการกำหนดมาตรฐานการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ
 (การประชุมครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙)

ที่	ชื่อคณะกรรมการ
๑.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)
๒.	คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (กร.)
๓.	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ก.ส.)
๔.	คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.)
๕.	คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.)
๖.	คณะกรรมการอัยการ (ก.อ.)
๗.	องค์กรกลางบริหารงานบุคคลในสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (อ.ศร.)
๘.	คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม (ก.ศ.)
๙.	คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง
๑๐.	คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)
๑๑.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.)
๑๒.	คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร (ก.ก.)
๑๓.	คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ)
๑๔.	คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.)
๑๕.	คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.)
๑๖.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนประจำ กอ.รมน.
๑๗.	คณะกรรมการข้าราชการทหาร (กขท.)
๑๘.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
๑๙.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)
๒๐.	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นเห็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
จากการจัดประชุมหารือระหว่างผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน องค์กรตรวจสอบ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(ก่อนเสนอร่างกฎหมายต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างฯ ที่เสนอแก้ไข)	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น	ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างฯ ที่แก้ไขตามการรับฟังความคิดเห็น และก.พ.อ. รับทราบแล้ว)
มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งพ้นจากราชการอัน มิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็น หนังสือก่อนหรือหลังพ้นจากราชการว่า ขณะ รับราชการได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ขณะ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการ กล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้นหรือต่อผู้ หน้าที่สืบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือ ระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหา โดยผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้น หรือมีกรณีฟ้อง คดีอาญาหรือต้องขอความผิดความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่กระทำได้โดยประมาทหรือ ลหุโทษ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจ ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการ ทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ใน หมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้ขึ้นยังมีได้ออกจาก	- ควรแก้ไขเป็น “มีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องขอความผิดหรือหลังพ้นจากราชการว่า ในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิด อาญา” - ควรแก้ไขเป็น “พ้นจากราชการ”	- เพื่อให้ครอบคลุมเงื่อนไขตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่เห็นชอบว่า ความผิดต้องเกิด ในขณะที่รับราชการ แต่การกล่าวหาจะ กระทำก่อนหรือหลังพ้นจากราชการก็ได้ - เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการการ	มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งพ้นจากราชการอันมิใช่ เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อน หรือหลังพ้นจากราชการว่า ขณะรับราชการได้ กระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อ ผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้นหรือต่อ ผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบ ของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดย ผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้น หรือมีกรณีฟ้อง คดีอาญาหรือต้องขอความผิดหรือหลังพ้นจาก ราชการว่าในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิด อาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่กระทำได้โดยประมาท ที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ผู้มี อำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่ง

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พ.ศ. (ร่างฯ ที่เสนอแก้ไข)	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น	ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างฯ ที่แก้ไขตามการรับฟังความคิดเห็น และก.พ.อ. รับทราบแล้ว)
ประเด็นที่มีผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย แต่ทั้งนี้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย ต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่าง ร้ายแรงภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ยื่นฟ้อง ราชการ และต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่ วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ	การดำเนินการทางวินัย คดีคณะกรรมการ พ.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด ให้ดำเนินการทาง วินัยและสั่งลงโทษตามที่มีมติชี้มูลความผิด โดยไม่ต้องนำเงื่อนไขและข้อเท็จจริงของ ผู้ถูกลงโทษมาพิจารณาบุคคลของผู้ที่พ้น จากราชการมาใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๓ วรรคสาม)	ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้พ้นจากราชการ - เพื่อให้ครอบคลุมความหมายทั้ง การดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนและกรณี ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งจะพิจารณา ดำเนินการทางวินัยโดยไม่แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนก็ได้ - ถ้าวรรคสองของร่างฯที่แก้ไข ให้ หมายรวมถึงกรณีที่ศาลปกครองมีคำ พิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษที่ คณะกรรมการ พ.ป.ช. หรือ คณะกรรมการ พ.ป.ท. ชี้มูลด้วย ก็ควร สลับตำแหน่งระหว่างวรรคสองเดิม และ วรรคสามเดิม - เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ ประสงค์จะยกเว้นมิให้นำกฎหมายของ องค์กรกลางบริหารงานบุคคลมาใช้บังคับ กับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ คณะกรรมการ พ.ป.ช. หรือ คณะกรรมการ พ.ป.ท. มีมติชี้มูล	ลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่า ผู้นั้นยังมิได้พ้นจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้มีอำนาจ ดำเนินการทางวินัยต้องเริ่มดำเนินการทางวินัย อย่างร้ายแรงภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ยื่นฟ้อง ราชการ และต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่ วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

<p>ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างฯ ที่เสนอแก้ไข)</p>	<p>ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น</p> <p>- ควรแก้ไขเป็น “มีคำวินิจฉัยหรือมีมติ ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษเฉพาะเหตุ กระบวนกรดำเนินการทางวินัยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย”</p>	<p>คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น</p> <p>ความผิด เฉพาะในส่วนของเงื่อนไขเวลา ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทาง วินัยแก่ผู้นั้น แต่ยังคงต้องนำ กระบวนการอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ใน กฎหมายมาใช้บังคับด้วย เช่น ต้องผ่าน การพิจารณาและมีมติโดยองค์คณะ บุคคลก่อนออกคำสั่งลงโทษวินัยอย่าง ร้ายแรงแก่ผู้พ้นจากราชการ เป็นต้น</p> <p>- การที่ต้องดำเนินการทางวินัยใหม่ ไม่ควรรวมถึงกรณีศาลปกครองมี คำพิพากษาในข้อเท็จจริงแล้วว่าผู้ฟ้อง คดีไม่ได้กระทำความผิดวินัย</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างฯ ที่แก้ไขตามการรับฟังความคิดเห็น และก.พ.อ. รับทราบแล้ว)</p> <p>ในกรณีศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณา อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือองค์การ ตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัย มีคำ วินิจฉัยหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ เพราะ เหตุกระบวนกรดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วย กฎหมาย ให้ดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งใหม่ ภายในสามปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือ มีคำวินิจฉัยถึงที่สุด หรือมีมติ แล้วแต่กรณี</p>
<p>ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างฯ ที่เสนอแก้ไข)</p>	<p>กรณีแก้ไข ดังนี้ แนวทางการที่ ๑ ในกรณีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ห้าม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏ</p>	<p>- เมื่อได้มีการสลับวรรคสองเดิมกับ วรรคสามเดิมของร่างฯ ที่เสนอ จึง จำเป็นต้องแก้ไขการอ้างวรรคดังกล่าว ในวรรคนี้</p>	<p>ในกรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า ผู้ขึ้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้คงโทษ</p>

<p>ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างฯ ที่เสนอแก้ไข)</p>	<p>ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น</p> <p>ว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ ให้คงโทษ แนวทวงที่ ๒ ในกรณีที่เกิดการสอบสวนพิจารณา ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้คงโทษ</p>	<p>คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น</p> <p>- เพื่อยกเว้นให้แก่ผู้ที่ถูก คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดวินัย ไม่ร้ายแรงให้ได้รับความคุ้มครอง เช่นเดียวกับผู้ที่ถูกสอบสวนวินัยอย่าง ร้ายแรงโดยส่วนราชการแล้วผลปรากฏว่า กระทำความผิดวินัยเพียงไม่ร้ายแรง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างฯ ที่แก้ไขตามการรับฟังความคิดเห็น และก.พ.อ. รับทราบแล้ว)</p>
---	---	--	--

ข้อสังเกตอื่น ๆ ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับร่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการสรุปได้ดังนี้

	องค์กรกลางบริหารงานบุคคล	ข้อสังเกต
๑.	คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา	การกำหนดเงื่อนไขเวลาสั่งลงโทษไว้ ๓ ปี นับแต่พ้นจากราชการ อาจทำให้การสอบสวนมีความล่าช้าเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำผิด และการกำหนดเงื่อนไขเวลาดังกล่าวอาจเป็นการเลือกปฏิบัติระหว่างข้าราชการผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้วกับผู้ที่ยังอยู่ในราชการ
๒.	คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	การบัญญัติในวรรคสอง ว่า “ความในวรรคหนึ่งไม่นำมาใช้กับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด” อาจถูกแปลความว่าไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิด เพราะอาจหมายถึงไม่นำวรรคหนึ่งทั้งวรรคมาใช้ มิใช่หมายความว่าไม่นำเงื่อนไขเวลามาใช้
๓.	คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	แก้ไขวรรคสอง จากการระบุชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่มเติมเป็น “...คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด หรือตามที่หน่วยงานซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการดำเนินการชี้มูลความผิด” เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายไม่ให้มีช่องว่างในอนาคตและเพื่อเป็นการรองรับกรณีมีองค์กรตรวจสอบเช่นเดียวกับ ป.ป.ช. หรือ ป.ป.ท.
๔.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	<p>มีข้อสังเกต ๒ ข้อ ดังนี้</p> <p>๑. ความในวรรคสองที่กำหนดคำว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ท.” อาจแทนด้วยคำว่า “หน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น” เนื่องจากอาจมีการจัดตั้งองค์กรอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกันอีก ในภายหลัง</p> <p>๒. ความในวรรคสาม กรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษเพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และให้ดำเนินการและมีคำสั่งใหม่ภายในสามปี นับแต่มี คำพิพากษาถึงที่สุด นั้น เนื่องจากยังไม่มียกเว้นบทบัญญัติกฎหมายใดให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาใหม่ และเกรงว่าจะกระทบต่อการดำเนินคดีอาญาที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล</p>

องค์กรกลางบริหารงานบุคคล	ข้อสังเกต
<p>๕. คณะกรรมการข้าราชการ ฝ่ายศาลปกครอง</p>	<p>มีข้อสังเกต ๓ ข้อ ดังนี้</p> <p>๑. เห็นควรตัดความในวรรคสองออก ด้วยเหตุผล คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎหมาย ป.ป.ช. และ ป.ป.ท. มาใช้ เป็นเรื่องทีนอกเหนือจากหลักการที่ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ และเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ป.ป.ช. และ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะได้อยู่แล้ว โดยไม่ต้อง นำมากำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน - การกำหนดในวรรคสอง มีผลเป็นการนำบทบัญญัติที่ควร เป็นเพียงข้อยกเว้นมาบัญญัติเป็นหลักทั่วไป ซึ่งนอกจากจะไม่เป็นไป ตามหลักนิติธรรมแล้ว ยังไม่เป็นไปตามหลักการตามกฎหมายที่ดีอีก ด้วย - ยังมีปัญหาข้อกฎหมายตามคำพิพากษาศาลปกครอง สูงสุดว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิด เฉพาะฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น หรือไม่ <p>๒. ความในวรรคสาม คลอบคลุมในเรื่องกระบวนการ ดำเนินการทางวินัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่ครอบคลุมกรณี ศาลปกครองวินิจฉัยในเนื้อหาแล้วเห็นว่าการใช้ดุลพินิจของส่วน ราชการในการปรับบทความผิดไม่ถูกต้อง หรือดุลพินิจในการลงโทษ ไม่เหมาะสม (เช่น ศาลปกครองเห็นว่าเป็นความผิดทางวินัยอย่างไม่ ร้ายแรง หรือ ไม่เป็นความผิดเลย)</p> <p>๓. ความในวรรคสี่ ที่ว่า “<u>กรณีผลการสอบสวนพิจารณา</u> ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ” ถ้อยคำที่ชัดเจนได้ นั้น อาจเกิดการตีความว่าครอบคลุมถึงกระบวนการ พิจารณาของศาลปกครองด้วยหรือไม่ หรือให้หมายถึงเฉพาะการ ดำเนินการในชั้นพิจารณาของส่วนราชการเท่านั้น</p>

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ผ่านทางเว็บไซต์ (www.ocsc.go.th) และเว็บไซต์กฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th)
(ก่อนเสนอร่างกฎหมายต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)

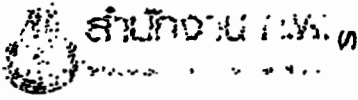
ผลการรับฟังความคิดเห็นทางเว็บไซต์ (www.ocsc.go.th) และเว็บไซต์กฎหมายไทย
(www.lawamendment.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ปรากฏดังนี้

(๑) เว็บไซต์สำนักงาน (www.ocsc.go.th) มีจำนวนผู้เข้าอ่านทั้งสิ้น ๓๒๗ คน มีผู้แสดงความคิดเห็น
๑ คน โดยแสดงความคิดเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยไม่มี
ความเห็นเพิ่มเติม

(๒) เว็บไซต์กฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th) มีจำนวนผู้เข้าอ่านทั้งสิ้น ๗๖ คน แต่ไม่มี
ผู้แสดงความคิดเห็น

(๔๖)

www.ocsc.go.th

Home (/)

Public Hearing เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ

ค้นหาข้อมูล
สำนักงาน ก.พ.

Custom Search

Search

View (/blog/2017/05/public-hearing-

%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%9A%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%

Edit (/node/3504/edit)

Revisions (/node/3504/revisions)

Track (/node/3504/track)

6
May

Public Hearing เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ (/blog/2017/05/public-hearing-%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A

& By (thachakrit) (/users/thachakrit)

📌 วิจารณ์ราชการ

/tags/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%82%E0%B8%82%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%B8%E0%B8%81%E0%B8%

🗨️ 0 Comments (/blog/2017/05/public-hearing-

%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%9A%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%94%E

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการในราชการฝ่ายพลเรือน รวม 5 ฉบับ สำนักงาน ก.พ. จึงได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้ดังนี้

ท่านสามารถอ่านรายละเอียดการร่างกฎหมายและแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ที่เว็บไซต์ต่อไปนี้

- ร่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ (<http://www.ocsc.go.th/sites/default/files/attachment/article/raangkhamaaywaadwykaardameninkaarthangwinayaekphunthiphncchaakraachkaar.754.5 KB>)
- เข้าสู่แบบฟอร์มแสดงความคิดเห็น (https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSflfV-mt4PFk6WR1vgLZcDM27kHTjdFD7gd_KTAXKfwRphiQ/Mewform)

ระหว่างวันที่ 16-31 พฤษภาคม 2560

ประเภทข่าว:

ข่าวประชาสัมพันธ์

(/E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%A0%E0%B8%97%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%82%E0%B9%

➡ Share this post

Like (0)

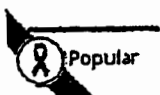
0%

มีส่วนร่วม

👤 Author

(thachakrit) (/users/thachakrit)

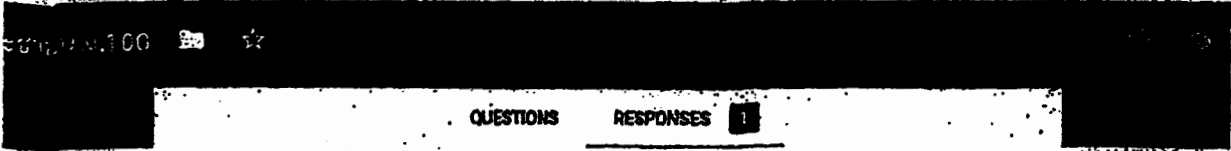
OCSC Site Administrator, สังกัดศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงาน ก.พ.

Popular

Recent

QUESTIONS RESPONSES **1**

1 response

SUMMARY INDIVIDUAL

Accepting responses

1 of 1

Responses cannot be edited

แบบรับฟังความคิดเห็นประชาชน

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดน่าน
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

* Required

ข้อมูลผู้แสดงความคิดเห็น

ชื่อ-นามสกุล *

นายอักษร สันติโรกุล

Responses cannot be edited

แบบรับฟังความคิดเห็นประชาชน

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการ
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

ข้อมูลผู้แสดงความคิดเห็น

ชื่อ-นามสกุล *

นายอักษร สันติไชกุล

เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน *

3411100407015

ความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยกับ "ร่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการในราชการฝ่ายพลเรือน" ทั้ง 5 ฉบับหรือไม่ *

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

2. ท่านมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ "ร่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการในราชการฝ่ายพลเรือน" ทั้ง 5 ฉบับ อย่างไร *

ไม่มีข้อเสนอเพิ่มเติม

(๔๒)

www.lawamendment.go.th

ผู้บริหารเว็บ

เว็บไซต์ : ชื่อ : จัดการกฎหมาย รายงาน 2 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 เมษายนในส่วนผู้ดูแล ไม่มีข้อความ ดูเนื้อหาเว็บ ออกจากระบบ

รายงานสรุปการแสดงความคิดเห็นร่างกฎหมาย

หน่วยงาน : สำนักงานรัฐมนตรี
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หน่วยงาน	ชื่อกฎหมาย	ผู้ร่าง	หลักการและเหตุผล			โครงสร้างร่างกฎหมาย			สาระสำคัญ			ประเด็น			รายละเอียดของร่าง		
			ผู้แสดงความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ร่างแก้ไขกฎหมายว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย ผู้ปฏิบัติงานราชการไป นอกราชการของพนักงาน ข้าราชการบุคคล จำนวน ๕ ฉบับ (เปิดรับฟังความคิดเห็นล่วงหน้าวันที่ 18-31 พ.ค. 60)	78	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่างพระราชบัญญัติ การ พิจารณาขอคืนและจัดการ สินทรัพย์ไปตลอดชีพของผู้ บริโภค พ.ศ.	79	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่างพระราชบัญญัติ ผู้บริโภคผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	84	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	คัดลอกจาก ร่างพระราช บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	คัดลอกจาก ร่างพระราช บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	คัดลอกจาก ร่างพระราช บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวล กฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ว่าด้วยการให้ อำนาจแก่พนักงานอัยการ พิจารณาหลักฐานของเจ้า หน้าหน้าที่ว่าในการ สืบสวนสอบสวนคดี อาชญา)	8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณา
โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เอกสาร ข.

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณาโดย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

ในการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา www.mua.go.th

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา www.mua.go.th หัวข้อ “ การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมาย” ระหว่างวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ – ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐

ทั้งนี้ มีผู้แสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น ๑๓ ราย

๓. พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไปผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

ความคิดเห็นต่อสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จากที่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สามารถรวบรวมได้ ดังนี้

ประเด็นที่สมควรแสดงความคิดเห็น (มาตรา)	ความคิดเห็น
บันทึกหลักการและเหตุผล	- เห็นด้วย เพราะการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการควรสอดคล้องกันทุกประเภท - เห็นด้วย โดยเฉพาะเรื่องระยะเวลาสอบสวนภายในหนึ่งปี และสั่งลงโทษภายในสามปี ทำให้มีระยะเวลาสิ้นสุดในการดำเนินการ ทำให้การ

ประเภทที่มีการเสนอขอความคุ้มครอง (มาตรา)	เรื่องความคุ้มครอง
	ดำเนินการตามมาตรา ๕๓ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
มาตรา ๑	ไม่มี
มาตรา ๒	ไม่มี
มาตรา ๓	<p>- เห็นด้วยในกรณีวรรคหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการส่ง ลงโทษภายในสามปี ทั้งนี้เพื่อเป็นการเร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ หรือผู้สั่งแต่งตั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยอีกชั้นหนึ่ง ส่วนวรรคสองเห็นว่าเมื่อเป็นการกล่าวหาหรือฟ้องคดีภายหลังพ้นจาก ราชการแล้วก็ไม่ควรที่จะต้องถูกดำเนินการทางวินัยอีก เนื่องจากการ ดำเนินการทางวินัยเป็นการควบคุมความประพฤติของข้าราชการ เมื่อพ้น จากราชการไปแล้วย่อมถือว่าไม่อยู่ในบังคับที่ต้องควบคุมความประพฤติอีก แม้ภายหลังพบมูลกรณีความผิดก็ให้เป็นไปตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การดำเนินคดีอาญา หรือการเรียกค่าเสียหายทางแพ่ง เป็นต้น แต่มิใช่การ ดำเนินการทางวินัย ทั้งนี้ เพื่อให้ส่วนราชการตระหนักถึงการตรวจสอบและ ควบคุมความประพฤติของข้าราชการในระหว่างที่ยังรับราชการอยู่ อันเป็น การเร่งรัดการดำเนินการของส่วนราชการมิให้เกิดความละเลยหรือล่าช้า เกินสมควร</p> <p>- เห็นด้วย โดยเฉพาะวรรคท้าย และหากถูกกล่าวโทษอย่างไม่เป็นธรรมจะ ดำเนินการอย่างไรกับทั้งสองฝ่าย</p> <p>- กรณีผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ควรรับโทษตามสมควร ไม่ควรงดโทษ</p> <p>- ไม่ควรกำหนดอายุความทั้งเรื่องการสืบสวนภายในหนึ่งปี และการตัดสิน โทษภายในสามปี ทั้งนี้ หากผู้มีอำนาจสอบสวนในหน่วยงานเป็นพวก เดียวกันอาจจะล่อเรื่องไว้จนเกิน ๑ ปี และเนื่องจากกระบวนการยุติธรรม ในประเทศไทยยังมีความล่าช้าอาจทำให้ผู้ที่กระทำผิดพ้นผิดได้</p> <p>- เห็นด้วย แต่ตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง การดำเนินการทางวินัยละสั่ง ลงโทษ กรณีเป็นการกล่าวหา การฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญาควร เป็นเรื่องเกี่ยวกับ “การปฏิบัติหน้าที่”</p> <p>- เห็นด้วย แต่ขอเพิ่มเติมกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา ระบุ เป็น คดีอาญาแผ่นดิน</p>

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม (มาตรา ๕๓)	ความผิด
มาตรา ๔	- เห็นด้วย กรณีผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ควรรับโทษตามสมควร ไม่ควรงดโทษ
ความคิดเห็นอื่นๆ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดบทเฉพาะกาล กรณีการดำเนินการทางวินัยของผู้ที่พ้นจากราชการก่อนกฎหมายบังคับใช้ไว้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ในส่วนการสั่งลงโทษซึ่งอาจมีผลต่อผู้ที่ถูกดำเนินการทางวินัยไปแล้วแต่ยังไม่มีคำสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่พ้นจากราชการ สามารถนำไปบังคับใช้ในกรณีที่เป็นอย่างกับผู้ที่ถูกดำเนินการทางวินัยไปแล้วได้หรือไม่เพียงใด - กรณีข้าราชการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรม และได้รับงดโทษตามวรรคท้ายของทั้งมาตรา ๓ และ ๔ จะมีการเยียวยาให้หรือไม่ อย่างไร - เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการเป็นมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องกับกฎหมายขององค์การตรวจสอบการทุจริตอันเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น

๕. ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

มีข้อคัดค้าน ในประเด็นการกำหนดอายุความว่า ไม่ควรกำหนดอายุความทั้งเรื่องการสืบสวนภายในหนึ่งปี และการตัดสินโทษภายในสามปี ทั้งนี้ หากผู้มีอำนาจสอบสวนในหน่วยงานเป็นพวกเดียวกันอาจชะลอเรื่องไว้จนเกิน ๑ ปี และเนื่องจากกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทยยังมีความล่าช้าอาจทำให้ผู้ที่กระทำผิดพ้นผิดได้

๖. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้รวบรวมผลการรับฟังความคิดเห็นพร้อมจัดทำรายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อจะได้นำความเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

**การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่..) พ.ศ.**

๑. สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนปรากฏปัญหาความคลั่งกระหว่างบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ อยู่หลายประการ เช่น กรณีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการ มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ขณะที่การดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่พ้นจากราชการ มาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ดำเนินการสอบสวนข้าราชการตำรวจที่ถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ หากส่วนราชการไม่อาจดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดข้างต้น ก็ไม่อาจดำเนินการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการที่พ้นจากราชการไปแล้วได้ด้วยเหตุที่บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนยังมีความแตกต่างกันตามที่กล่าวข้างต้น จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่เป็นธรรมและความไม่เสมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนแต่ละประเภทซึ่งพ้นจากราชการไปแล้ว นอกจากนี้ยังปรากฏข้อจำกัดในการดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาโทษแก่ข้าราชการผู้กระทำผิด อันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ และบทบัญญัติกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรตรวจสอบการทุจริต ได้แก่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. กล่าวคือ กฎหมายให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการไต่สวนและชี้มูลความผิดวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่พ้นจากหน้าที่ไปแล้วไม่เกินห้าปีหรือไม่เกินสิบปี แล้วแต่กรณี โดยการส่งเรื่องให้หน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาโทษต่อไป ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานนั้น แต่เมื่อพิจารณากฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ปรากฏว่ามีการกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้วไว้แตกต่างจากบทบัญญัติกฎหมายขององค์กรตรวจสอบข้างต้น จึงส่งผลให้ส่วนราชการต้นสังกัดของข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดวินัย ไม่อาจพิจารณาโทษแก่ข้าราชการผู้นั้นได้ อันเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลให้สัมฤทธิ์ผล

๒. ความจำเป็นที่ต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาที่

จากปัญหาที่ปรากฏตามข้อ ๑ จึงจำเป็นต้องแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งบัญญัติเรื่องการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการไปแล้ว เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าวให้เหมาะสมและเป็นมาตรฐานเดียวกันกับกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของหน่วยราชการในฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ตลอดจนแก้ไขปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

๓. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๓.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พ้นจากราชการ ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป

๓.๒ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ถูกจำกัด

การแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเรื่องการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของข้าราชการในการที่จะถูกดำเนินการทางวินัยได้แม้พ้นจากราชการไปแล้ว แต่ข้าราชการดังกล่าวยังคงมีสิทธิในการรับทราบข้อกล่าวหา สิทธิในการนำพยานหลักฐานมาชี้แจงโต้แย้งข้อกล่าวหา และสิทธิอื่น ๆ ในการต่อสู้คดี ได้เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งยังอยู่ในราชการ ทั้งนี้ การแก้ไขกฎหมายเรื่องนี้ไม่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลทั่วไป

๓.๓ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

(๑) การแก้ไขมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายและทำให้ส่วนราชการสามารถพิจารณาโทษแก่ข้าราชการที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดได้แม้ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปเป็นระยะเวลาอันนานเท่าใดก็ตาม อันเป็นการป้องปรามมิให้ข้าราชการกระทำความผิด ตลอดจนส่งเสริมการขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลให้สัมฤทธิ์ผล เมื่อการทุจริตลดลงแล้ว ประเทศชาติย่อมพัฒนา และประชาชนมีความสุขมากยิ่งขึ้น

(๒) การกำหนดเงื่อนไขเริ่มต้นในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้วให้ยาวนานขึ้นกว่าเดิม ย่อมทำให้ส่วนราชการสามารถดำเนินการทางวินัยและลงโทษผู้กระทำความผิดซึ่งพ้นจาก

ราชการไปแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในระบบราชการไทยให้แก่ประชาชนและสังคม

(๓) การกำหนดเงื่อนไขสิ้นสุดในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว นอกจากจะเป็นธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหาในการเข้าถึงพยานหลักฐานสำหรับใช้ต่อสู้คดี และผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรอคอยการดำเนินการที่ไม่มีระยะเวลาสิ้นสุดแล้ว ยังมีผลให้ส่วนราชการไม่ต้องรับภาระเกินจำเป็น ทั้งในแง่บุคลากรและงบประมาณที่จะต้องเข้าไปในการสอบสวนวินัยที่ยาวนานเกินสมควร อันจะเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมและป้องปรามพฤติกรรมทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ และประหยัดงบประมาณของส่วนราชการเพื่อนำไปใช้พัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ ได้

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการ ตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)